

FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC

International Festival of Contemporary Arts with Spiritual Orientation

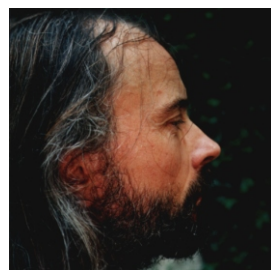
Dnešní evropské kulturní a umělecké klima žije znovu objevováním spirituality v současném umění navazující na tisícileté duchovní kořeny křesťanství.

The European cultural and artistic climate nowadays lives from the resurrected spirituality of contemporary arts which is finding its roots in the thousands years long tradition of Christianity.

Festival Forfest Czech Republic

Mezinárodní festival současného umění s duchovním zaměřením
International Festival of Contemporary Arts with Spiritual Orientation

Kroměříž

Festival FORFEST se objevuje na mezinárodní scéně v první polovině devadesátých let. Přichází s myšlenkou propojení progresivních snah současné hudby a výtvarného umění, které se novým, aktuálním způsobem dotýkají závažných duchovních témat dějin umění – zůstává solitérem v tomto směřování i v nové dekádě. Dramaturgie reflektuje díla světových autorů v poměrně širokém filozofickém panoramatu doby. Obnovuje se tak prostor pro důležitý dialog mezi uměním a dnešní převážně konzumní společností, dialog velkých světových náboženství zahrnující palčivé problémy současnosti od rozdílnosti kultur, fundamentalismu po rasovou či jinak motivovanou nesnášenlivost přispívající k rozdělení světa, neporozumění mezi národy, oslabení funkce kultury. V množství koncertů, workshopů, přednášek, výstavních projektů a performancí cíleně sleduje narůstající ohrožení umění jako kulturního fenoménu – stává se polemikou k zakademičtění postmoderny, ztráty kontaktu s publikem, odosobnění samotné podstaty umění jako humánního poselství lidstva. Záměrem je zde vrátit smysl pozitivních hodnot na místo, které jim od pradávna náleželo a náleží...

Zdenka a Václav Vaculovičovi

The Forfest festival appeared at the international stage in the first half of 1990ies with a specialized conception linking the progressive contemporary music efforts with fine arts, which in a new, actual way touch substantial spiritual themes of art history. It really is a unique undertaking in this aim, and that even in the present decade. The program setting reflects world authors' works in a relatively broad philosophical present time panorama. Thus the area for an important dialogue is restored between art and today's largely consumption society, a dialogue of the main world religions, which includes smart current problems, from culture and fundamentalism differences or in another way motivated intolerance contributing to world division, misunderstanding among nations, weakening of the function of culture. In lots of concerts, workshops, lectures, exhibition projects and performances it purposefully observes the growing art endangering as a culture phenomena- it becomes a controversy to make postmodernism more academic, the loss of a contact with public, impersonalization of the very essence of art as a human message of mankind. The purpose is to return the sense of positive values back to the place, which has belonged to it since times immemorial and belongs to it at present...

Zdenka and Václav Vaculovič

Mezinárodní festival FORFEST CZECH REPUBLIC je uváděn ve světových přehledech nové tvorby - Gaudeamus Amsterdam, World Directory UNESCO, Musical America, Music Council Australia, Contemporary Musics in Eastern Europe, TreffpunktMusik, British Music; recenze o festivalovém dění přinášejí Music Works Canada, Czech Music, Calendar of ECPNM, Create, COMPOSER USA, naše přední periodika Hudební rozhledy, HIS VOICE, OPUS MUSICUM, Harmonie, Ateliér...

Za dobu svého trvání festival hostil množství vynikajících osobností; spolupracoval a je ve stálém kontaktu s elitními tvůrčími formacemi a institucemi doma i v zahraničí: ECPNM Holandsko, California State University, Art Galleries Los Angeles, ICCM Salzburg, MOBIUS GROUP /Boston/, British Council LONDON, Česká televize, Český rozhlas, PBC Television, Ateliér 90, SDH, SNH Praha, Ars Incognito, Goethe Institut, ASU (USA), SIAC Francie, ...

Atraktivnost podtrhuje i mimořádné prostředí, v němž se jednotlivé akce festivalu konají Arcibiskupským zámekem počínaje a nádhernými prostory kroměřížských kostelů a zahrad konče. Festival pravidelně spolupracuje s Českou televizí a Českým rozhlasem na celovečerních záznamech vybraných koncertů; v závěru devadesátých let se stal důležitou událostí s jasně profilovanou dramaturgií tvořící výrazný přínos soudobé kultuře.

Since the beginning of the 1990s there is a festival organized in Kroměříž which focuses on contemporary music and fine art scene which attempts to solve the problem of spiritual content return into contemporary art. The festival is organized every year by the Artistic Initiative under the auspices of the Czech Ministry of culture, the Olomouc Archbishopric and with participation of other significant institutions of the Czech social and cultural life. After 10 years of its existence the festival is mentioned in some world summaries of new creative art as e. g. Musical America, Gaudeamus Amsterdam, Music Council Australia, World Directory UNESCO, Contemporary Musics in Eastern Europe, Music Works Canada, TreffpunktMusik, Calendar of ECPNM, British Music, COMPOSER USA, WWW, Czech Music, Create (USA), in the Czech foremost periodicals Hudební rozhledy, HIS Voice, Opus Musicum, Harmonie, Ateliér...

The international festival FORFEST meets the idea of European cooperation in the field of the contemporary culture as a member of an association of reputation European Conference of Promoters of New Music Amsterdam based. In this connection FORFEST has a rightful standing of a high-quality activity with a Mid-European impact (Ivo Medek – Hudební rozhledy 9/96). During its existence the festival was visited by a number of outstanding personalities; it cooperated and is in a permanent contact with outstanding creative formations and institutions both at home and abroad: ECPNM - Netherlands, ICCM Salzburg – Austria, SIAC – France, ASU – USA, Goethe Institut Prague, New Association Prague, Atelier 90, Association Q, the Society for Spiritual Music Prague, the Czech Music Foundation, Open Society Fund Prague, the Society for New Music Prague...

Even the extraordinary milieu /environment/, where the activities are held, contributes to attractiveness of the festival; be it the chateau or magnificent space of Kroměříž churches and gardens. The Czech TV and Radio constantly cooperate with the festival – they broadcast some selected whole concerts. At the end of 1990s it became an important event with clearly profiled dramaturgy, which expressively contributes to the contemporary culture.

Jan Grossmann

Televizní a rozhlasové projekty /výběr/ Television and Radio Projects /selection/

1990

- 2004

Výstavní a performační projekty Visual Projects

CATALA – MORENO / Spain – Venezuela /, Daniel Lentz /USA/ - Wolf Mass, John Anthony Calabrese /Italy/, Notes 95-99, Daniel Lentz /USA/ – Apologetica, William Toutant /USA/, Pavel Zemek 98 /CZ/, Daniel Kessner /USA/ - In the Center, Ilja Hurník - Lukáš Hurník 2002 /CZ/, Ivo Medek /CZ/ - Křížení, Amy Lynn Barber /USA/,

Wanda Dobrovská – Resonance /1991/, Stanislav Červinka – Contrast Trio Wien /1991/, Milka Mikulandová – Svobodná Evropa /1994/, Muisca luga /1994/, Luboš Fišer – Tři klavírní sonáty, Kikuko Massunoto – Roel, Frank Martin – Sonata da Chiesa /1995/, Marek Trizuljak – Kolokvium /1995/, Experimentální studio Slovenského rozhlasu Bratislava – Elektro-akustická hudba /1995/, Rudolf Růžička – Author concert, František Fiala – Canticum Novum /1995/, Amy Lynn Barber a hosté – USA, Brněnský akademický sbor – sbormistr Jaroslav Kyzlink /1995/, Petr Matuszek – Na prahu světla I, John Anthony Calabrese a Gabriela Calabrese – Italy, Züddeutscher Mottettenchor – Würzburg – sbormistr KMD Christian Kabitz, Sabine a Mattias Brautigan – Dresden /1997/, Hudební moderna plus I – Missa - Benjamin Britten, Jan Hanuš, Tomáš Hanzlík, Petr Samlík /1997/, Hudební moderna plus II – Janna a Christos Polyzoides – Austria, Mladí ostravští skladatelé, Daniel Lentz – USA – Credo Wolf Mass /1997/, Pavel Zemek – Smyčcové trio s kostelními zvonky, Siegfried Fink – Concertino pro vibrafon a smyčce, Mikuláš Piňos – Duo pro housle a violoncello, Vít Zouhar – Il Pendolo o la Contesa dela Anima, Aron Copland – Vocalise, Jaroslav Š*astný - Sonata da Chiesa /1998/, Vít Zouhar – Brána slunce, Rudolf Růžička – Crucifixion, Antonín Tučapský – Pět velikonočních motet, Ladislav Vycpálek – Chvála houslí – Sonáta, Pavel Zemek – Komorní symfonie II ke cti sv. Františka z Assisi, Luboš Fišer – Sonáta No 5 /1999/, Jan Meisl – Podzimní měsíc, Giorgio Ferrari – Capriccio, Petr Pokorný – Osamělý Pištec, Ilja Hurník – Sonatina, Jan Vrkoč - Údolí vidění, Ivana Loudová – Echoes /1999/, Diana Arismendi – Ave Mias, Petr Samlík – Mešní vzorky, Petr Eben – Hommage a Buxtehude, Alois Piňos – Děkuji za každý den, Leif Thybo – Summer is icumen in /1999/, Vlastislav Matoušek – Kaligrafie, David Lovatt – Missa – Kyrie, Arnošt Parsch – Zúžování, Dimitris Themelis – Phantasia 1999, František Emmert – Sonata, Dmitrij Šostakovič – Sonata pro violoncello a piano, Daniel Kessner – Prière et scherzo basse, Ilja Hurník – Povídky /2000/, Michal Jánošík – Eleison, Kojetínská industriální filharmonie /2000/, Josef Lupták – Projekt BACH, Ivana Loudová – Pražské Impresse, Kiří Teml – Rapsodie /2000/, Rudolf Růžička – Madona, Kurt A. Hueber – Missa per Organo, Antonín Tučapský – Meditace na staročeský choral, Ivan Palík – Meditace na texty J. da Todi, William Toutant /2001/, Ilja Zeljenka – Monodráma, Zoltán Kodály – Duo, Miloslav Ištván – V rozbřesku přijď, Josef Rut – Duo /2001/, Vít Zouhar – Coronide /2001/, Frank Martin – Credo, Zdeněk Lukáš – Missa, Jiří Teml – Laudetur Jesus Christus, Credo ú 2002/, Johannes Fritsch – Litanie II, Ernspin, Daniel Kessner – Stream, Petr Pokorný – Tichá hudba pro vlahé letní noci /2002/, Lukáš Hurník – Magnificat, Lukáš Hurník – Svatovojtěšská hodinka, Ilja Hurník – Prastaré obrazy /2002/, Ivo Medek – Triax, František Emmert – Lomikámen, Jan Grossmann – Lava me /2002/, Musica Moderna – Jaroslav Š*astný – Fibonacci Fantasias without Tizian, David Mattews – The Flying of Marsyas /2003/,

Contemporary Visions from Southern California - Art Galleries – Los Angeles / USA /, Mobius Group /USA/, Světla, stíny, odlesky – Národní galerie, Znak a svědectví – Muzeum HI. Města Prahy, Šimek a Baran – Muzeum Kroměřížska, Hudební automaty – Sdružení Q, Setkání – Begegnung – Moravská galerie, Ohně – Sdružení Q, Velký formát - Sdružení výtvarných umělců a teoretiků Jihovýchodní Moravy, Křížení – Sdružení Q, Corpora S - Unie výtvarných umělců ČR, Souvislosti - Nové sdružení pražských umělců, Wols - Goethe Institut Praha, Žalmy – Diecéšní Muzeum Brno, Prokip Kolisnyk - Muzeum moderného umenia rodiny Warholcovcov, Walther H.J. Smeitink-Mühlbacher / Holandsko/

Kim Ábeles / USA /, Walther H.J. Smeitink-Mühlbacher /Holland/, Ruth Anderson / USA /, David Blumnekranz / USA /, Joyce Campbell / USA /, Bea Colman / USA /, Beverly Decker / USA /, Paula di Marco / USA /, Cheryl Dullabaun / USA /, Samantha Fiedls / USA /, Seth Hill / USA /, Leslie Krane / USA /, Laurel Long / USA /, John O'Brien / USA /, Anna Pelkey / USA /, Violet Resneky / USA /, Kyungmii Shin / USA /, Milan Kohout /USA/, Jed Speare USA/, Mari Novotny Jones /USA/, Tom Psek /USA/, Ladislav Schovanec /France/, Pavla Aubrechtová /CZ/, Václav Boštík /CZ/, Ladislav Čepelák /CZ/, Roman Havlík /CZ/, Milan Dobeš /CZ/, Dalibor Chatrný /CZ/, Roman Kameš /CZ/, Svatopluk Klimeš /CZ/, Vladimír Kokolia /CZ/, Jiří Komatovský /CZ/, Radoslav Kratina /CZ/, Alena Kučerová /CZ/, Pavel Maur /CZ/, Vladimír Merta /CZ/, Daisy Mrázková /CZ/, Eduard Ovčáček /CZ/, Michal Ranný /CZ/, Jan Steklík /CZ/, Václav Stratil /CZ/, Čestmír Suška /CZ/, Jaroslav Šerých /CZ/, Miloš Ševčík /CZ/, Josef Šíma /CZ/, Adnrena Šimotová /CZ/, Jan Tichý /CZ/, Margita Titlová – Ylovsky /CZ/, Václav Vaculovič /CZ/, Petr Veselý /CZ/, Daniel Balabán /CZ/, Petr Baran /CZ/, Václav Boštík /CZ/, Roman Břichcín /CZ/, Tomáš Čenoušek /CZ/, Viktor Dohnal /CZ/, František Dvořák /CZ/, Pavel Falátek /CZ/, Jan Hladík /CZ/, Rudolf Hocke /CZ/, Pavel Hřebíček /CZ/, Milivoj Husák /CZ/, Ludmila Jandová /CZ/, Jan Jemelka /CZ/, Jana Jemelková /CZ/, Ivan Jilemnický /CZ/, Josef Jíra /CZ/, Ludvík Kolek /CZ/, Ivan Kříž /CZ/, Aleš Lamr /CZ/, Vladimír Matoušek /CZ/, Jiří Nečas /CZ/, Otmar Oliva /CZ/, Miroslav Rada /CZ/, Karel Rechlík /CZ/, Vladimír Svoboda /CZ/, Jaroslav Šerých /CZ/, Jan Šimek /CZ/, Jiří Šindler /CZ/, Pavel Šlégl /CZ/, Jan Šplíchal /CZ/, Petr Štěpán /CZ/, Luděk Tichý /CZ/, Jarmila Totušková /CZ/, Vladimír Vašíček /CZ/, Daniela Vinopalová /CZ/, Miloš Vlček /CZ/, Josef Zahradník /CZ/, Josef Žáček /CZ/, Willi Wimmer /Austria/, Marcus Wimmer /Austria/, Anna MacLeod /Ireland/, Eimutis Markunas /Lithuan/, Andrew Vass /GB/, Vladimír Popovič /CZ/, Pavel Procházka /CZ/, Romáš Rossí /CZ/, Jan Pospíšil /CZ/, Miroslav Malina /CZ/, Bjorn Aho /Finland/, Jan Pier Cornelius /Belgium/, Zdena Höhmová /CZ/, Jiří Kornatovský /CZ/, Jano Raška /SK/, Pavel Hřebíček /CZ/, Prokip Kolisnyk /Ukraina/, Marek Trizuljak /CZ/, Mirka Trizuljaková /CZ/, Bohumír Deml /CZ/, Cedrik Guhl /Switzerland/, Ignase Šimelis /Lithuan/, Richard Štipl /Canada/, Pavla Aubrechtová /CZ/, Luděk Filipický /CZ/, Andrea Fosterová /CZ/, Vladimír Gebauer /CZ/, Milan Chabera /CZ/, Jana Křížová /CZ/, Richard Kočí /CZ/, Jan Kunovský /CZ/, Michal Matzenauer /CZ/, Jiří Mika /CZ/, Rostislav Novák /CZ/, Jitka Štenclová /CZ/, Pavel Trnka /CZ/, Zoja Villalobos-Popovič /CZ/, Jiří Votruba /CZ/, Václav Fiala /CZ/, Pavel Richtr /CZ/, Alfred Otto Wolfgang Shulz – WOLS /Germany/, Marie Filipovová /CZ/, Radim Hanke /CZ/, Libor Jaroš /CZ/, Jan F. Kovář /CZ/, Kamil Mikel /CZ/, Miloš Sláma /CZ/

Neuchopitelnost spirituality v současném umění souvisí do značné míry s vyčerpáností dosavadních forem. Přesto je očividné, že současná umělecká scéna kolem duchovních obsahů krouží. Je intenzivně pociťována potřeba návratu k obsahům a už v jakékoliv formě po předešlém dosti dlouhém údobí, které umění důkladně vyprazdňovalo. Spirituality v dnešním umění je právě proto tak těžko verbálně postižitelná, protože je obsažena ve věcech, o kterých se dříve jako o duchovních neuvažovalo.

Difficulty with seizing spirituality in contemporary art is to a considerable extent connected with exhaustion of hitherto used forms. In spite of it is obvious that the contemporary art scene circles round spiritual contents and crucial need is felt of turning back to contents and that even in any form after the past rather long area during which art was thoroughly emptied. Spirituality in contemporary art is hard verbally apprehensible just because it is included in matters which formerly were not considered spiritual.

Soupis skladeb a jejich autorů

List of Composotions and their Authors

1999

2000

Ondřej Adámek: „Určuj mé kroky“ „„Strom a zvíře“ ; Diana Arismendi: Ave Mias; Johnaton Bayley: Fromm within; Roman Berger: Adagio pre Jána a Branneho; Luciano Berio: Duo Alfred, Duo Maja; Giamila Berré: 3 inventions on the name BACH; Josef Blatný: Lotr na pravici; John Cage: Solo for voice; Igor Dibák: Recitativo a fantasia; Petr Eben: Malá chorální předehra na téma „Ó Jesu, all mein Leben bist Du“ Hommage a D. Buxtehude; František Emmert: De profundis, Biblické písně (1., 3., 6.), Hvězdo jitřní; Silvio Feliciani: A convergebt contrast; Giorgio Ferrar: Preludio a Capriccio; Henryk N. Górecki: Recitativo i arriosa „Lerchenmusik“; Peter Graham: Duo Goelan; Svatopluk Havelka: Agapé je láska; Paul Hindemith: II. sonáta (pro varhany); Ilja Hurník: Concertino pro klavír a smyčce, Sonatina pro hoboj a klavír, Sonata da camera pro flétnu, hoboj, violoncello a a piano „Květiny“ – cyklus písní pro soprán a klavír „Šalomoun“ pro bas a smyčcové kvarteto; Jacques Ibert: Entractes; Klaus Johns: Klavierstück 1; Miroslav Kabeláč: Osm preludií op. 30; Brian Kelly: Le morceau of east; Ivana Loudová: Quatro pezzi per clarinetto, Con umore in F, Duetii Melancolici, Trio italiano, Lost Orpheus, Duo meditativo, Canto amoroso, Echoés; David Lowat: Missa; Zbyněk Matějů: Tichá posloupnost; Vlastislav Matoušek: Kaligrafie pro hlas, bambus a drill-bu; Jan Meisl: Podzimní měsíc; Ivo Medek: Křížení; Olivier Messiaen: Dvacet pohledů z dětství Ježíšova (6, 16, 15), Vingt regards sur l'enfant Jésus (1., 2.); Eduardo Reck Miranda: Requiem per una veu perduda; Féderic Mompou: Charmes; Antonín Moravec: Ad honorem B. Martinů; Goran Načevski: Sedm aforismů pro klavír ; G. Olivier: Fantasie na téma „Lift up your heads, ye mighty gates“; Roxana Panufnik – premiéra klavírní skladby; Arnošt Parsch: Zužování; Blanka Pavelková: „Štyky“ pro klavír; Arvo Pärt: Variace za uzdravení Arinuški; Astor Piazzolla: „Vaymos al diablo“; Alois Piňos: Laudatio, Sursum corda, Žalm 116, Carmina lauretana, Pět vět pro pět dechových nástrojů, Stille Nacht, Thanks for every day, Carmina psalmisona; Petr Pokorný: Der Glanz am Wegrand op. 44; Paul Reade: Landscapes; Max Reger: Fantasie a fuga na téma B.A.C.H. op. 46; Giacinto Scelsi: Maknogan; Peter Sculthorpe: Night Pieces and possibility Somori as well; Ervin Schulhof: Sonáta pro housle a klavír; Milan Slavický: Veni Sancte Spiritus; Dalibor Spilka: Solitudo; Karlheinz Stockhausen: Sedm dnů: „Vzhůru ke slunci“ „„Splynutí““, Zvěrokruh (Blíženci, Býk, Vodnář, Ryby); Miloš Štědroň: Item jiná o marnosti světa; Oldřich Štorch: Krátký pohled do očí hada „„Já to chci““ čili Infantilina pro štěbenec sólo; Dimitri Themelis: Phantasia pro housle sólo; Leif Thibo: Summer is icumen in; Jan Vrkoč: Údolí vidění; Vaughan Williams: Pen black songs, Infant joy, Cruetly has humen heart, The piper; Pavel Zemek: Ave Maria.

Josef Adamík: Vzpomínky na lepší časy; Eberhard Böttcher: Lyrická suita; Lubomír Burge – projekt BACH (Lupták); Jeffery Cotton: Aria Notturna pro altovou flétnu a klavír; German Cáceres: Cantus pro flétnu sólo; Zoja Černovská: Sonáta pro housle a klavír; Matthias Drude: Die Welt is schöner geworden, Čtyři malé kusy pro flétnu, Ich rufe zu Dir, Jesu Christ, Adagio pro housle a varhany, Vánoční oratorium; Petr Eben: Finale z „Nedělní hudby“; František Emmert: Andělu strážnému, Sonáta pro sólové housle, Sonatina cassazona pro housle a klavír; Jean Francaix: Sonáta pro klavír; Hani Fouad: Thaksim; Peter Graham: „Tři ženy“ „„Kafka – Lieder““; Barbara Guiramma: Toccata; Paul Hindemith: Sonata č. 2; Kurt A. Hueber: Sonata op. 7 pro klavír; Alexandr Hůla: Smyčcový kvartet „Tajemství víry“; Evgenij Irsai – projekt BACH (Lupták); Charles Ives: Largo pro housle a klavír; Martin Jakubíček: Žalm 131; Leoš Janáček: Slezské písně; Michal Jánošík: Eleison; Hilary Jeffery – projekt BACH (Lupták); Klaus Johns – premiérová klavírní skladba; Rudolf Karel: Sonáta pro housle a klavír; Daniel Kessner: Piése et scherzo bassa for bass flute and piano, Divertimento pro flétnu, altovou flétnu a fibrafon, Circle Musik pro housle a klavír, Smyčcový kvartet z r. 1990, komorní kantáta pro soprán, smyčcové kvarteto a klavír In the Center; Erich Wolfgang Korngold: Suite für 2 Violine, Violoncello und Piano; Michail Levinas: Třepotání křídel; Robert Limm: Piano variations; Ivana Loudová: Pražské imprese; Otmar Mácha: Smuteční toccata, Svatební toccata; Bohuslav Martinů: Zpívej podzimu, Intermezzo; Olivier Messiaen: Díkuvzdání z kvartetu „Na konci času“; Darius Milhaud: Jacobs Dreams; Christian Ofenbauer: Zerstörung des Zimmers der Zeit; Aleš Pavlorek: Čtyři miniatury; Petr Pokorný: Jednorožec zmizel; Zdeněk Pololáník: Cantus psalmorum; Miroslav Pudlák: Prostopředné písně hřbitovní; Max Reger: Introduce a passacaglia f moll op. 63; Petr Samlík: Ponorná řeka; Werner Schulze: Forte (31 variací Aus Stein gehauen); Roberta Silvestrini: Energique; Maw Stern: Tři písně na texty dětí z terezínského koncentračního tábora; Igor Stravinskij: Italská suita; Irena Szurmannová: Tiro „Noc pokročila, den se přiblížil“, Septet; Dmitrij Šostakovič: Sonáta pro violoncello a klavír; Jiří Teml: Rapsodie pro varhany; Sára Torquati: Eu Blanc, Genesi I pro varhany, Cantico pro soprán a varhany, William Toutant: Two More Characteristic Pieces pro flétnu a klavír.

Soupis skladeb a jejich autorů

List of Composotions and their Authors

2001

2002

Petra Bachratá – premiérová skladba pro flétnu; Hanuš Bartoň: Divertimento III., Pavel Blatný: Interact, Meditace pro klavír, In memoriam F. Fellini, In memoriam B. Martinů, In memoriam L. Janáček, Autokoláž pro klavír, Patetico; Zoja Černovská: Přišla hodina Syna člověka; Karel Dietrich: Vision pro flétnu a varhany; Markéta Dvořáková, Jan Kavan: FP 01; Markéta Dvořáková, Jan Kavan, Ivo Medek: Problémy komunikace; Horst Ebenhö: Velbloud, Osel (dvě skladby z cyklu „Příběhy zvířat“); František Emwert: Mše pro ženské hlasy, flétnu a varhany; Nenad Firšt: Aboud Remaining Borders, Kazuo Fukushima: Requiem pro flétnu; Stephen Gardner: Hold on; Widmar Hader: Mystische Betrachtungen, Gersdorfer Partita; Jan Hanuš: Dřevěnný Kristus – šest písní na slova Kamila Bednáře; Kurt A. Hueber: Missa pro organo; Ilja Hurník: Missa vinea crucis; Bob Chilcot: Peace Mass; Miloslav Ištvan: V rozbřesku přijď; Jan Jirásek: Missa propria; Sukhi Kang: Parodie pro flétnu a varhany; Dierde Mc Kay: Time schining; Zoltán Kodály: Duo pro housle a violoncello; Uroš Krek: Vigoroso; Maxmilian Kreuz: Chromatická fantazie; Václav Jan Kvapil: Missa paenitentiae; Jiří Laburda: Exaudi nos Domine; David Lang: 3 pieces from „Memory pieces“ (J. Cage, Y. Mikhashoff, K. Ericson); Marjan Lipovšek: 2. sonáta pro housle a klavír; Ivana Loudová: Pozdrav Slunci; Michal Macourek: Procitání; Bohuslav Martinů: Duo pro housle a violoncello; Janer Matačić: Three compositions for violin and piano; Lukáš Matoušek: Peče mlčení; Jiří Matys: Duo pro housle a violoncello; Edgar Mojdl: Inferential Walk; Ivan Parík: Meditace na texty Jaccopone da Todi; Alois Piňos: Ecloga Quarta (na text Publia Vergilia Mara); Petr Pokorný: Naše paní B. N.; Zdeněk Pololáník: Dulce cantilena; Uroš Rojko: Sarcasma; Josef Rut: Duo pro housle a violoncello, Sonáta pro klavír, Duo pro dvoje housle; Rudolf Růžička: Madona pro varhany; Petr Samlík: ...i divní mohou tancovat...; Shih: Ein Takt für Flüte und Orgel; Alfred Schnittke: Paganini; Miloš Sokola: Passasaglia quasi una sonate na BACH; Karel Šimandl: Perokresby; Andrea Tóto: Sonáta pro klavír; William Toutant: „Glossa“; Antonín Tučapský: Meditace na staročeský chorál; John Veaven: Rhapsody pro flétnu a varhany; Lucie Vításková: Suita pro sólovou flétnu; Jan Vrkoč: Fantasie pro varhany; Wolfram Wagner: Šest invencí; Ferdinand Weiss: Variace na Mozartovo téma; Hugo Wolf: Tři básně Michalanggella pro bass a klavír; Ilja Zeljenka: Monodráma (Pamiatke T. Salvu) pro housle, Poema (Janovi Rúfusovi) pro housle, Huslové duetá; Pavel Zemek: Preludia a fugy na knihu „Kazatel“; Vít Zouhar: Komorní opera „Coronide“, Šest klavířů; Nicolas Zourabichvili de Pelken: Aus ödem Traumland, Threne pour Thelonious Monk, 2. smyčcový kvartet, La Fuite, Mskheta.

Josef Adamík: Il ritorno; Berhami: Chassidm; Leonard Bernstein: Psalm 23, Simple song from Mass; K. Brian: Legenda; Pavel Ciboch: Legenda o svatém Prokopovi, Píseň na den svaté Cecílie; Markéta Dvořáková, Jan Kavan, Ivo Medek: „OHNĚ“; František Emmert: Otče náš, Magnificat, Sonatina pro housle sólo, 7. sonáta pro klavír, Duo pro kontrabas a klavír, Moje přání u svatostánku; Erington: Roundel; Johannes Fritsch: Litanei II, Kern Spin; Miloslav Gajdoš: 4 reflexe pro kontrabas sólo; Rolf Gehlhaar: Linear A; Jan Grossmann: Klarinetový kvartet, Koncert pro harfu a orchestr, Oblouk Halligan: Child's prayer, Dawning; Jan Hanuš: Chužít / variační fantazie pro housle sólo; Tomáš Hanzlík: „Endymio“ - komorní opera; Svatopluk Havelka: Rozhovory duše s Bohem; Ilja Hurník: Prastaré obrazy; Lukáš Hurník: Magnificat, Svatovojtěšská hodinka; Jacques Ibert: Interludes, Deux stele orientees; Jaroslav Ježek: Duo pro dvoje housle; Daniel Kessner: On a mountain, Nuance pro basovou flétnu a violu, Stream (pro flétny a cembalo); Krzysztof Knittel: Dorikos, Hommage to Barbara Zbrozyna, Smyčcový kvartet (1984-5); Ladislav Kupkovič: Sonáta – Smuteční hudba; Zdeněk Lukáš: Missabrevis; J. Mac Millan: Kiss on Wood; Frank Martin: Mše pro dva čtyřhlasé sbory; Bohuslav Martinů: Promenády, Sonáta z r. 1936; Vlastislav Matoušek: Cesta prorocství; David Matthews: Adaggio op. 56 b, Tři studie pro housle solo; Jiří Matys: Hudba pro kontrabas sólo, Přátelské skizy; Ivo Medek: Migrations, Triax; Nathan Milstein: Paganiana; Luboš Mrkvička: Kvartet; Tomáš Pálka: Ukládání; Roman Pallas: Sedm; Blanka Pavelková: Dream 2; Moris Pert: Luminos op. 16 a; Petr Pokorný: Tichá hudba pro vlahé letní noci; Sergej Ch. Polyblank: Sherzetto, Valse, Apolonaise; Sergej Prokofjev: Sonáta pro housle a klavír; Karel Reiner: Energico, Ze tří skladeb pro housle sólo; Maurice Ravel: La flute, Enchanteé; Rudolf Růžička: Suita č. 9 pro housle a tape; Jan Rybář: Kvartet „Historie vesmíru“; A. Serkebajev: Folio Verso; Luboš Sluka: Sanctissima; Max Stern: Mozaic – Six Synagogue Tesserae, Three Teresin Songs, Bedouin Impressions, Song of Hannah; Karel Šimandl: Fantazie pro housle sólo; Miloš Štědroň: Amour de Lonh, Scherzetti cervetti pro kontrabas a klavír; Oldřich Štochl: Troufalost; F. Tarrega: Recuerdos de la Alhambra; Jiří Teml: Credo, Laudetur Jesus Christus; Zdeňka Vaculovičová: Šalomounovy písně (9., 10.); Martin Vojtišek: Zahradník (cyklus písní na slova R. Thakura), Preludio, Chorál, Toccata, Trio pro dvě flétny a klavír; Vaughan Williams: Vocalise; Ianis Xenakis: Pseppha; Ilja Zeljenka: Symetrie (pro sólové housle).

Soupis skladeb a jejich autorů

List of Composotions and their Authors

2003

2004

Robert Beasser: Shenandoch; Roman Berger: Epitaf pro Mikuláše Koperníka; Pavel Blatný: Žalozpěv; Benjamion Britten: Metamorfózy (na Ovidia) pro hoboj solo, Deus in adjutorium meum; Pavel Ciboch: Celtic Goddesses; Radek Dočkal: Et caritas; Matthias Drude: Sonáta pro housle solo; Maurice Duruflé: Trois motets; Morton Feldman: Piano a String Quartet (1985); František Fiala: Meditace pro flétnu sólo, Dialogy pro flétnu a vibrafon, Biblické písně pro tenor a varhany, Biblické obrazy pro varhany a recitátora, Dvě chorální invokace pro flétnu a klavír, Dvě písně na verše sv. Jana z Kříže, Immense caeli conditor pro vibrafon, Missa in modo gregoriano pro tenor, vibrafon, zvony, smyčcový kvintet, komorní sbor a varhany; Petr Fiala: Hry pro dva; Janes Fry: Refflecion for Guitar; Richard Greene: Said Thomas tu Francis; Sofia Gubaidulina: Sonáta pro kalvír (1965); Jan Hanuš: Alejuja pro orchestr, Tři madrigaly; Albert Harris: Variations on Händel Theme; Werner Heider: End – Spiel oder Spiel – end; Heinz Holliger: Chacone; Kurt A. Hueber: Sonáta op. 2 pro housle a klavír; Karel Husa: Z“Osmi českých duet“ pro klavír; Miloslav Kabeláč: Mysterium času; Daniel Kessner: Tous les matins pro basovou flétnu, Three Studies in Melodie Expression, River of Thime (pro orchestr); Ctirad Kohoutek: Mateníky (pro klavír); Ondřej Kyas: Missabrevis sine Gloria; Liviu Marinescu: Dejá Vu; Bohuslav Martinů: Čtyři písně o Marii; David Matthews: The Flaying of Marsyas pro hoboj, housle a smyčcové trio; Richard Mayer: Reykjavík, Sága severské noci, Island; Vojtěch Mojžíš: Slavkovské slunce; Tristan Murail: Attraeteurs, Etranges; Jan Novák: Panisci fistula pro tři flétny, Iubilationes pro varhany, I. sonata da chiesa pro violu, varhany a dětský sbor, II. sonata da chiesa pro flétnu a varhany; Roman Pallas: Trio pro housle, violu a violoncello, Píseň pro orchestr; Tomáš Pálka: Verše psané pro mlčení; Alois Piňos: Žalm 71, Invokace; Petr Pokorný: Světla v hlubinách; Jesús Rueda: 24 Interludions; Peter Ruzicka: Sonáta; Rudolf Růžička: Crucifixion 1, Missa 1 – Kyrie, Posonensia, Creation (s Petrem Baranem), Petr Samlík: Hudba pro KIF; Jaroslav Šťastný: Fibonacci Fantasias without Tizian; Miloš Štědroň: In morte del eccellentissimo Monteverde; Peter Tenhaef: Nun bitten wir den heiligen Geist, Komorní oratorium “Sedm posledních slov Ježíše Krista na kříži”; Jesús Torres: Presencias; William Toutant: Homage of Orlando Lasso; Lucie Trmíková, Jan Nebeský, Martin Dohnal: Dny noci (divadelní hra o posledních dnech svatě Terezie z Lisieux); Antonín Tučapský: Žalmy, Bone Jesu, Missa brevis; Jan Vrkoč: Vetikály; Iannis Xenakis: Kottos; Ilja Zeljenka: Kontrasty pro sólové housle; Pavel Zemek: II. symfonie “Pašije”; Bernard Alois Cimmermann: Sonáta pro violoncello solo (1960).

Caroline Ansink: Surviving Spirit; Roman Berger: SOFT NOVEMBER MUSIC I; Semplice; Luciano Bérió: Sequenza XIII; Leonard Bernstein: Meditace a Árie ze Mše; Vladimír Bokes: Divertimento op.72; Franck Bridge: Divertimente; Benjamin Britten: Ceremony of Carols; Friedrich Cerha: Aim Buch von den Minne; Dinos Constantinides: Písně na odchodnou; Zoja Černovská: Přišla hodina syna člověka; Florian Dabrowski: Litanía Nesvětější Panně Marii; Jana Doležalová: Tři pohledy na eucharistii; Marcel Dupré: Deuxieme symphonie-Toccata; Markéta Dvořáková: Hudební automaty v zahradě, Obnažený plaz/cyklus na slova Zdeňka Rotrekla/; Petr Eben: De Spiritu Sancto, Píseň Rut; František Emmert: Atom ‘d Jesus, Proprium na slavnost Matky Boží; František Fiala: Biblické písně; Lenka Foltýnová: Magnificat, Safranbolu pro violoncello sólo; Petra Gavlasová: Suita pro sólové violoncello; Jan Grossmann: Missa Mussitata; Jiří Groulík: Přenos Zvuku; Sofie Gubajdulina: De profundis, Freue dich, In Croce, Silenzio; Svatopluk Havelka: Agapé je Láska, Alfa a Omega, Hymnos, Rozhovory duše s Bohem, Tři psalmodie; Jan Hanuš: Podle kříže Matka stála; Kurt Anton Hueber: Psalmenlieder; Lubomír Huf: Vánoční mše; Ilja Hurník: Exercisi; Lenka Kozderková: Larus; Lenka Kozderková-Lenka Župková: Posvátná hora, Sretkání, Variace III, „Rytířská“; Jiří Laburda: Missa clara; Ivana Loudová: Canto solitario, Monument pro varhany; Zdeněk Lukáš: Missa Brevis-Gloria, Sanctus; Peter Machajdík: Desertet tracks, Flowing into the Unknown, In the Autumn of her Slipping Embrace, Lullaby, Obscured Temptations, Linee Interrote di Innocenza; Olivier Messiaen: “Kvartet na konec věků” – Chvála Ježíše Krista, Messe de la Pentecode-Communio; Jan Novák: Gloria, První sonata da Chiesa; Vojtěch Mojžíš: Hora Blahoslavenství; Tomas Pšek: Hudební performance; Zdeněk Pololáník: Pomni ó Panno z Velikonoční cesty; Kateřina Růžičková: Něco pro violoncello, Věčný dialog; Petr Samlík: II. Symfonie pro KIF; Henrik Sande: DOR; Ondřej Sedlák: Duo trombones, Dvě věty pro klarinet; Werner Schulze: Cantico di forte sole; Klement Slavický: Cantus Sacri, Chorální fantazie „Ecce Homo“; Milan Slavický: Sursum Corda; Pavel Smutný: Veni Sancte Spiritus; Dalibor Spilka: Panta rhei; Max Stern: Americké písně, Four Festivals, Shephard Song, Seven Voices; Jaroslav Šťastný: Křehké vztahy, Preludium, Sonata da Chiesa; Peter Tenhaef: Aus meinem Garten, Komorní oratoria-Maria Magdalena, Sedm slov Ježíše Krista na kříži; Richard Toesing: Stanzas; Stanislav Kostka Vrbka: Ave Maria; Bedřich Antonín Wiedermann: Impetuoso; Jan Wild: Fantasia a Toccata; Willa-Lobos: Árie č.5; Theodore Wiprud: Pater noster; Ilja Zeljenka: Hudba pre štyroch; Pavel Zemek: Chvála manželství; Nicolas Zourabichwili de Pelken: Otče náš, Terra oscura; Lenka Žalčíková: Tři tance pro trubku; Lenka Župková: Střepy v očích.

Nitro člověka je vesmír v malém se všemi výbuchy supernov,rozením a zánikem nepřeborného bohatství světů. Je v něm obsažena tragika nepatrnosti naší pozemské existence i rozměr božství v nás.Napětí mezi těmito dvěma póly je hnací silou veškeré tvořivosti, mučivým očekáváním i katarzí vykoupení..

The heart of hearts of man is the universe on a small scale with all the eruptions of supernovas, births and dooms of an inexhaustible abundance of worlds.We can find there both the tragedy of insignificance of our earthly existence and the dimension of divinity in ourselves.The tension between these two poles is a generating force of every creative power, a tantalizing expectation and catharsis of redemption.

Selected soloists and performers 2000-2004

Ondřej Adámek, Bohuslava Adámková, John Addison, Mutsuko Aizawa, Pavel Altrichter, Tomáš Badura, Volodja Balžarosky, Petr Baran, Aleš Bárta, Hanuš Bartoň. Lukáš Bartoš, Václav Baur, Roman Berger, Giamila Berré, Jiří Besperát, Milan Bialas, Renata Bialasová, Ivo Binder, Marat Bisengaliev, Pavel Blatný, Jiří Brož, Jana Brožková, Šárka Brychová, Pavel Ciboch, Martina Cigánková, Petr Cígler, Zdeněk Cupák, Branko Czuberka, Hana Čermáková, Iva Černohorská Václava, Černohorská, Jakub Černohorský, Tomáš Černoušek, Jaroslav Číhal, Alžběta Dablová, David Danel, Ludmila Daňková, Ricardo Descalso, Ivana Divišová, Radek Dočkal, Lenka Dofková, Kamil Doležal, Dušan Drápel, Emil Drápel, Dana Drápelová, Matthias Drude, Jiří Dušek, Markéta Dvořáková, Guido Ebi, Gabriela Eibenová, Jaroslav Eliáš, William Feasley, Pavel Feldmann, Miloslav Feltl, František Fiala, Helena Fialová, Tomáš Filip, Lucie Fišerová, Josef Fojta, Jana Fojtíková, Jana Fojtová, Lenka Foltýnová, Daniel Forró, Veronika Fraitová, Kateřina Fürstová, Marie Gajdošová, Marie Gajdová, Antonín Gál, Waclaw Golonka, Zbyněk Ludvík Gordon, Vlado Grešlík, Matej Haász, Kateřina Hájková, Stanislav Haloda, Tomáš Hanzlík, Jarmila Havlínová, Linda Healy Steck, Aleš Hejcman, Lukáš Herink, Patrick Hilliard, Karel Hiner Julie, Hinzbergerová, Radim Hlipala, Petr Hojač, Markéta Holbová, Jana Holcová, Marek Horáček, Marina Horak, Martin Hornstein, Alžběta Horská, Slavomír Hořinka, Petr Houdek, Jana Hradilová, Luděk Hrda, P. Josef Hrdlička, Vladimíra Hrozová, Michaela Hrušková, Kurt Anton Hueber, Pavel Hůla, Lucie Hůlová, Marie Humpolová, Ilja Hurník, Lukáš Hurník, Milivoj Husák, Aleš Chutný, Jana Chocholatá, Radovan Ileč, Sylva Jablonská, Jiří Jablunka, Jiří Jahoda, Josef Jakubec, Martin Jakubiček, Jana Jakubu, Václav Jan, Kvapil, Ludmila Jandová, Helena Jankovská, Roman Janků, Michal Jánošík, Miloslav Jelínek, Marcela Jelínková, Jan Jemelka, Jaroslav Ježík, Petr Julíček David, Kalhouz, Pavla Kališová, Milan Kaňák, Jiří Kantor, Jan Kaván Daniel Kessner, Dolly Eugenio Kessner, Pavel Kincl, Petra Klementová, Dana Klichová, Krzysztof Knittel, Monika Knoblochová, Milan Kohout, Magdaléna Koptavá, Petr Kolař, Anna Kolaříková, Marie Konečná, Bohuslav Korejs, Vlado Koronthály, Hana Kostecká, Milan Košč, Marie Kotalová, Lenka Kozderková, Radek Krampl, Jiří Kratochvíl, Tomáš Krejčí, Pavel Krchňák, Andreas Kröper Irena Křenková, Iva Křenková, David Kubátka, Daniel Kuča, Jan Kučera Jiří Kuchválek, Dagmar Kulichová, Slavomír Kuřinský, Štěpánka Kutmanová, Ondřej Kyas, John Lenehan, Elena Letňanová, Jakub Lojda, David Lowat, Jozef Lupták, Peter Machajdík, Jiří Machalický, Miroslav Malura, Marie Maňáková, Stella Maris, Pavel Maška, Libor Mathauser, Tereza Mátlová, Lukáš Matoušek David, Matthews, Petr Matuszek, Vlastislav Matoušek, Ivo Medek, Lukáš Medek, Jan Meisl, Martina Mergentálová, Lukáš Miche, Rostislav Mikeška, Jan Miklušek, Edgar Mojdl, Vojtěch Mojžíš, Antonín Moravec, Jiří Mráz, Luboš Mrkvička, Antonín Mühlhansl, Ondřej Mucha, Oldřiška, Musilová, Roman Mžík, Martin Nakláda, I Radek Nesiba, Richard Novák, Mari-Novotny Jones, Jan Ocetek, Tomáš Olšer, Alena Ondříšková, Tomáš Ondrůšek, Martin Opršál, Vierošlava Otrubová Tomáš Pálka, Roman Pallas, Aleš Pavlorek, Zdeňka Pelikánová, Alois Piños Tiziana Pintus Jarmila, Plotěná, Tom Plsek, Petr Pokorný, Vojtěch Polášek, Eva Polednová, Zdeněk Pololáník Christos, Polyzoides, Janna Polyzoides, Romana Polzerová, Petr Pomkla Jan, Pospíšil, Aleš Procházka, Stanislav Předota, Petr Pšenica, Miroslav Pudlák, Lena Pulchertová, An Raskin, Věra Rašková, Eduardo Reck Miranda, Karel Rechlík, Vít Reichl, Radek Rejšek, Jiří Richter Elena, Riu Josef, Rut, David Růžička, Rudolf Růžička Hana, Ryšavá, Ivan Ryšavý, Jan Řezníček, Anabel Sáez, Richard Samek, Karla Slavíková, Lucie Slepánková, Walther Smeitink-Mühlbacher, Pavel Smutný, Vladimír Sobotka, Lenka Solarová Jaroslav, Someš, Ludmila Sovadinová, Eduard Spáčil, Jed Speare Vít, Spilka, Alexandra Spurná, Vojtěch Spurný, Pavla Stavinochová, Jiří Stehlík, Max Stern Elena, Strupková, Kathron Sturrock, Jan Svejkovský, Jiří Sycha, Jana Synková, Roman Szpuk, Pavel Šabacký, Adéla Šamanová, Pavel Šarník, Daniela Šedrllová, Eva Šeinerová Jan, Šimek, Hana Šimková Norbert, Šimon, Radek Širc, Lenka Škorníčková, Jitka Škrlová, Pavel Šnajdr, Monika Šplouchalová Hana, Šrubařová Jaroslav, Štastný, Ondřej Štochl, Monika Štraitová-Popelářová, Gabriela Tardonová, Werner Taube, Peter Tenhaef, Michal Tetur, Jana Tichá, Marek Toman, Klára Tomečková, Sara Torquati, William Toutant, Atarah Ben Tovim, Eva Trizuljaková, T Lucierníková, Antonín Tučapský, Martin Tuksa, Václav Vaculovič, Zdeňka Vaculovičová, Pavel Vágner, Jana Valochová, Kristýna Valoušková, Lucie Valtrová, Milan Vaněček, Eva Vařáková, Irena Vašíčková-Pollini, Zuzana Vávrová, Markéta Večeřová, Helena Velická, Petr Veverka, Radana Villinová. Martin Vojtíšek, Marek Vrábel, Jan Vrkoč, Ludmila Vrkočová, Veronika Vrkočová, Pavel Wallinger, Niaz Zaini, Marta Zaoralová, I Václav Zapleta Ilja, Zeljenka, Terezie Zemanová, Kateřina Zezulová, Andrew Zolinsky, Vít Zouhar, Karla Zouharová, Nicolas Zourabichvili de Pelken, Lenka Žalčíková Richard, Žemlička Karel, Žerava, Lenka Župková.

Mutsuko Aizawa /Japan/

Zvuky hudby jsou řečí jiných světů, rozpomínkou na věci neviditelné a neslyšitelné. Tajemství umění nás vytrhuje z mučivé každodennosti kolem nás a dává tušit, že naše životy nám tak docela nepatří...

Sounds of music are the speech of other worlds; they are the reminder of invisible and inaudible matters. The secret of Art has a power to save us from torturing everydayness around us and gives us the feeling that our lives may not be in our possession...

Kolokvium

Duchovní proudy v současném umění

Jako bienále festival pravidelně pořádá kolokvium „Duchovní proudy v současném umění“, jež si klade za cíl posunout problematiku spirituálně orientované tvorby do souvislosti světového umění současnosti.

Colloquy

Spiritual Streams in Contemporary Art

The Forfest biennially organizes a colloquy “Spiritual streams in contemporary art” which aims to shift the problems of the spiritually oriented creative art into the continuity of the contemporary world art.

Pasquale Foresi /Itálie/

Krise umění

Způsob života, práce, myšlení, hudba, výtvarné umění a další, jsou různými a zároveň vzájemně propojenými vyjádřeními člověka jako takového. Také umění, jedna z nejvyšších intuicí bytí, prochází dnes krizí, která může být v mnoha směrech velice příznačná. V oblasti umění jsme svědky neustálého zrodu radikálních inovací. Běžní lidé jsou z toho zmatení a nestačí už dnešní umělecké projevy chápat. A to je z určitého hlediska vážné, protože v nejméně obdobích vývoje mají současníci, lidé, dokonce masy, na uměleckém životě a myšlení široký podíl. Například ještě v předchozí generaci se našli na venkově Toskánsku lidé, kteří znali z paměti celou Božskou komedii, právě proto, že byla uměleckým vyjádřením, které odpovídalo životním potřebám daného světa a kultury. K něčemu podobnému docházelo také v případě řeckých tragédií, anebo filosofických debat, které se v antických dobách odehrávaly na náměstích, či u teologických disputací, které se později konaly v chrámech, před tváří shromážděného zástupu. Lidé to všechno se zájmem sledovali, protože zde bylo hluboké propojení mezi kulturou, myšlenkovým světem, dobovým uměním a lidskou existencí.

Proto se můžeme ptát, zda je skutečným uměním tato dnešní produkce, která šokuje, a která u většiny lidí nenachází pochopení.

Osobně však vidím na druhé straně i pozitivní stránku dnešních uměleckých projevů, protože skrze tyto nové tvůrčí formy se projevuje člověk, který znovu hledá sebe sama. Nestačí mu už starý způsob vyjadřování, a tak pátrá po nových cestách, aniž by byl zatím schopen najít novou syntezu a ztvárnění, které by jí naplňovalo, anebo které by jí odpovídalo v těch nejhlubších aktuálních potřebách.

Pasquale Foresi /Italy/

Crisis of Art

The way of life, work, thinking, music, fine art and others, are different and at the same time interconnected expressions of man as he is. Art, too, as one of the highest entities of intuition, passes through a crisis at present, which in many ways can be very significant. In the art area we can see radical innovations being born. Common people are confused and are not capable of understanding these expressions of art. And this is from a certain point of view rather serious matter, since in the happiest periods of evolution the coevals' men, people, and even masses have a remarkable contribution to the art and thinking of the whole society. E.g. in the preceding generation many people in the Toscana country-side knew the whole Divine comedy by heart, and that was just because it was the artistic expression which corresponded with the vital needs of the given world and culture. It was quite similar with Greek tragedies or philosophical disputes, which took place in the squares in the ancient times, or later with theological disputes in churches, these in front of the gathered men. People were interested in following all these events, since there was a profound connection there among the culture, the world of ideas, the current art and human existence.

We can therefore ask if this present production, which shocks and which does not find sympathy with most people, is a real art at all.

On the other hand I myself can also see even the positive side of today's art expressions~ since it is a human being who through these new art forms realizes himself and seeks to find himself. The old way of expression is not sufficient for him anymore, and that is why he searches for a new way, without being at present able to find a new synthesis and shape which would fill it or which would correspond with it in the most profound actual needs.

Jurik Hájek /CZ/

Teologie stvoření a evoluce

Myšlenky procesuální teologie přímo navádějí k trojičným úvahám, nebo• trojičný pojem stvoření překlenuje Boží transcendenci nad světem s jeho ima-nencí ve světě. Je pramenem všeho živého, všeho dění, všech vztahů. Jednostranné zdůraznění transcendence, jako u Newtona, vedlo k deismu, zdůraznění čisté imanence k panteismu u Spinozy. Obě řešení vedou do slepé uličky statického pojetí a nezodpově-ditelných otázek. O Bohu je třeba myslet a mluvit jinak. Staré obrazy se stávají modlosluž-bou, protože Boha uzavírají. Nové možnosti dávají právě poznatky současné vědy, zvl. přírodní, ale i kybernetiky. Např. jazyk kybernetiky umožňuje hovořit o Bohu jako o systémovém okolí světa, z něhož svět žije a do něhož se rozvíjí. Bůh je přítomen ve světě a otevřený světu. Proto není Boží transcendence myslitelná bez Boží imanence. Výzva nastíněných otázek pro současnou teologii je zřejmá. Otevře-li se teologie hledání nových cest, bezesporu se jí otevře i nový aparát pro řešení otázek pro dialog s ostatními velkými světovými náboženstvími, otevře se bytostně mystická tvář náboženství, která chce komunikovat s hlubinou a zde právě může být klíč k řešení. Bude třeba nutno jinak chápat i hmotu. Ne jako pasivní a mrtvý element, ale jako něco, co je oživeno vloženou informací lásky v chápání Teilharda de Chardin. Díky této implicitní kreativě se hmota stává nositelem kosmického vývoje - zcela biblicky: celé tvorstvo, celý kosmos je účasten na díle spásy. Teolog Raimon Panikar v této souvislosti hovoří o kosmotean-ricím procesu. Otevírají se obrovské nové prostory pro teologické úvahy. Nelze setrvávat u starých schémat, poněvadž - jak formuloval jeden teolog - slučování moderní techniky a primitivní teologie (resp. primitivního ateismu) = nejlepší recept na zničení civilizace. A teologové nesou také odpovědnost za svět.

Jurik Hájek /CZ/

The Threefold Conception and New Thinking

The processual thinking of theology directly stimulates threefold considerations, since the threefold conception of creation bridges over the God's transcendency over the world with its immanency in the world. It is the source of all living, all happening, and all relations. One sided stress of transcendency, as with Newton lead to deism; to point out a pure immanency lead to pantheism with Spinoza. Both solutions lead into a blind alley of static conception and irrefutable questions. It is essential to speak and think of God in another way. The old images become idolatry, because they shut God down. New possibilities are just given by the present science pieces of knowledge, particularly by naturally science, but even cybernetics as well. E.g. the language of cybernetics makes it possible to speak of-God as of system proximity of the world, which the world lives from and which it evolves into. Thus God's transcendency is unthinkable without God's immanence. The challenge of the outlined questions for present theology is obvious. If theology opens to seek for new ways, even a new instrument is sure to open to it for solving the questions of a dialogue with other great world religions, the essentially mystical religion face, which wants to communicate with the depth, and it is here, where a key to solution may be found. It is essential to regard matter in another way, too. Not as a passive and dead element, but as something that is vitalized with a deposited love information, according to Teilhard de Chardin's understanding. Due to this implicit creativity matter becomes a bearer of cosmic evolution - just according to Bible: all creation, all universe contributes to salvation work. In this connection the theologian Raimon Panikar speaks about cosmoteanric process. New giant spaces are being opened for theological considerations. We cannot adhere to ancient themes, since - as one theologian puts it - the best prescription how to destroy civilization is the combination of the modern technology with the primitive theology (the primitive atheism respectively). And theologians, too, are responsible for our world.

Louise Lewis /USA/

Výlety ducha – zkoumání vnitřního prostoru výtvarní umělci Jižní Kalifornie

“Hluboce věřím , že my všichni společně musíme nalézt novou spiritualitu. Tento nový koncept by měl být promyšlen - spolu s náboženstvím – takovým způsobem, aby všichni lidé dobré vůle byli zajedno.”
Dalai Lama

Art Galleries – komplex galerií zaměřený na internacionální a multikulturní projekty jihu Kalifornie. Tematické výstavy současného umění reflektují poměrně široké spektrum umění v dnešní globální společnosti a vychází vstříc širokému publiku. Součástí rozsáhlého galerijního programu jsou speciální doprovodné akce – přednášky, performance, videoprojekce, sympozia a další. Za dobu své více jak dvě desetiletí trvající existence se staly Art Galleries CSUN jedním z důležitých center umění San Fernando Valley v Los Angeles.

The Art Galleries California State University Northridge v říjnu 2002 představily dílo českého umělce Václava Vaculoviče kalifornské veřejnosti. Výstava s názvem Duše šestého smyslu“ akcentovala spirituální orientaci autora jako v jistém smyslu rozšíření aktivit festivalu FORFEST, se kterými je po léta spojen. Během svého pobytu v Los Angeles nás Vaculovič pozval k prezentaci výstavy kalifornských umělců na XIV.FORFESTU 2003 v České republice. V relativně krátkém čase, který byl dán pro přípravu realizace takové myšlenky, bylo vyzváno více než 60 autorů působících v Los Angeles . Výstava zahrnuje konečný výběr 16-ti autorů, jejichž práce reflektují a• již přímo či nepřímo téma výstavy. Tito umělci jsou aktivní na umělecké scéně Jižní Kalifornie, vystavují v národním i mezinárodním měřítku a pedagogicky působí na California State University Northridge. Výstavní kolekce je limitována formátem A2 a technikami na papíře.

Termín MINDTRIPS /Výlety Mysli – pro tuto výstavu volně přeloženo Výlety Ducha /byl poprvé užít v USA ve spojitosti s New Age 60-70-tých let 20.stol. Kultura generace „květinových dětí“ reagovala ve své hudbě, poezii, umění a v dalších mnohostranných aktivitách proti politickým, ekonomickým, religiózním a kulturním praktikám tehdejšího „establishmentu“. Nástup alternativní kultury je provázen snahami o univerzální mír, občanská práva v globální společnosti - ale také potvrzení vnitřní identity.

V posledních dekádách 20.století byla zjitřená idealistická atmosféra 60-70-tých let vystřídána novou vlnou materialismu doprovázenou růstem mediálního a podnikatelského monopolu. Represe, zneužívání životního prostředí, nenasytná chtivost a válečné útrapy pokračovaly nezmenšenou silou. Proti tomuto rozhodně anti-new age horizontu „MIND TRIPS“ odkazují k souboru intelektuálních, spirituálních a psychologických stránek lidské mysli – hledání naděje a smyslu je cílem těchto výletů do vnitřního prostoru.

Louise Lewis /USA/

Mind Trips - Explorations of Inner Space by Southern California Artists

"I believe deeply that we must find, all of us together, a new spirituality. This new concept ought to be elaborated alongside the religions, in such a way that all people of good will could adhere to it."
Dalai Lama

The CSUN Art Galleries present international and thematic exhibitions of the many diverse forms of art today...The program includes special accompanying activities – lectures, performances, video-projections, symposiums and special tours. The Art Galleries at CSUN have been in existence over three decades and during this time they have become the leading art center in northern Los Angeles. In October of 2002, the Art Galleries of California State University Northridge (CSUN) introduced the work of Czech artist Vaclav Vaculovic to the California public. Entitled The Soul of the Sixth Sense, the exhibition revealed the spiritual orientation of the artist, and by extension, of the Forfest Festival in Kromeriz, with which he has been closely associated for several years. During his brief visit to CSUN, Mr. Vaculovic invited us to present an exhibition of regional artists for the Forfest Festival of 2003. Given the relatively short time to organize such a show, an e-mail was sent to the more than sixty Southern California artists teaching currently in the CSUN Art Department, with the expedient requirement that all works be on paper, not to exceed twenty-four by twenty-four inches. Ultimately sixteen artists were able to participate; their works reflect directly or indirectly the title/theme of the exhibition. All exhibit nationally and internationally.

"Mind Trips" was first used in the United States as a New Age term in the 60s and 70s to signify the imaginative forays of the counter culture. In their music, poetry, art and multi-faceted activities, the generation of flower children, or "hippies", reacted against the politics, economics, religion, and cultural practices of mainstream society. Promoting their alternative vision, they sang the praises of Mother Earth, civil rights, affirmation of the inner self, and universal peace in a global community.

In the last decades of the twentieth century, the zeitgeist of the 60s and 70s was replaced by a new rush to materialism, accompanied by the growth of media and corporate monopolies. Environmental abuse, repression, greed, and warfare continued unabated. Against this decidedly anti-new age backdrop "mind trips" is still used to refer to a collection of intellectual, spiritual, and psychological thoughts of the human mind. The search for hope and meaning is the goal of these trips into inner space..

William Toutant /USA/ - Homage of Orlando Laso

Daniel Kessner /USA/ - River of Time

Liviu Marinescu /RO/ - Déjà Vu

Pavel Zemek /CZ/ - II. Symfonie „Pašijová“

Marek Trizuljak /CZ/

O naději

Co lze v umění definovat jako skutečně duchovní? Může základ spočívat v chladných konceptech, tajných naukách pro vyvolené, mýtických neosobních kánonech, anebo v různých pokusech o domnělé či faktické manipulace s duchovými světy a veličinami? K hledání odpovědi by možná mohl přispět příklad italského malíře Giotta, který způsobil průlom ve výtvarném umění své doby a otevřel mu nové životodárné cesty. Přinesl novou objevnou formu a zcela nové náměty. Byl první, kdo začal v rozsáhlé míře zobrazovat prosté lidi; dokázal vyjádřit lidské a duchovní drama zobrazovaných dějů a zachytit strhující citovost zúčastněných postav. Giotto pak měl ještě jednu pozoruhodnou schopnost. Na mnoha místech, kde se zdržel nějakou dobu kvůli uměleckým zakázkám, založil silnou malířskou školu, která byla po jeho odchodu schopná rozvíjet kvalitní samostatnou tvorbu. Zdá se, že tento umělec musel mít v sobě neuvěřitelný náboj vztahu k lidem, schopnost přiblížit se k nim a velkodušně jim předat ze svého umění všechno co jen mohl, beze strachu z konkurence, bez žárlivého střežení nějakých vlastních profesních tajemství. Kde jsou kořeny takových lidských postojů a tak silné tvůrčí inspirace? Je známé, že Giotto byl výrazně ovlivněn františkánským hnutím. To byl mimořádně silný duchovní proud, který znovu zdůraznil vroucí lidskost a vyzvedl výsostnou hodnotu každého člověka, i toho nejmudšího a nejnižší postaveného, a tak reálně posunul kupředu vývoj lidské civilizace. Kořeny evropského humanismu nejsou ani tak u renesančních filosofů, ale mnohem spíše u Františka z Assisi.

Kritériem rozlišení pravé duchovnosti a skutečného prorocství je naděje, otevření nové cesty do budoucna, založené na pozitivním a milosrdném pohledu na člověka. Je to cesta života, cesta živého člověka a jeho vztahů. Zdá se, že dnešní doba je plná očekávání; naléhavě potřebujeme najít způsob jak čelit novým totalitním hrozbám a válečnickým choutkám, jak otevřít průchod k řešení chronických nenávistných konfliktů, jak překonat nadutou aroganci světa, který soustředil ve svých rukou téměř veškerou ekonomickou, politickou a kulturní moc. Je naprosto zřejmé, že řešení nemohou přinést nějaké abstraktní myšlenkové systémy či ideje. Půda je připravená na plné projevení obnovných proudů, jejichž nositeli budou lidé, kteří ve svém počínání vážně počítají s živým, osobním Bohem. Potřebujeme objevit cesty bratrství a usmíření, cesty dialogu mezi velkými světovými náboženstvími a kulturami, novou rovnováhu mezi rozdílnými civilizačními okruhy; cesty úplně nových vztahů mezi lidmi různých národů, životních podmínek a postavení. Zkoumání příkladů z minulosti a mnohé z toho, co se děje v dnešní kultuře, mne přesvědčuje o tom, že umění nezůstane stranou tohoto pohybu a přinese svůj podstatný a nezastupitelný díl.

Marek Trizuljak /CZ/

On hope

What in art can be defined as really spiritual? May the basis be made by cool conceptions, hidden teachings for the chosen ones, by mythic impersonal canons, or by various attempts at supposed or real manipulation with un-fleshy worlds and quantities? The example of the Italian painter Giotto might contribute to find the answer, since he made a breakthrough in the fine art of his time, and opened new life-giving ways for it. He brought a new revealing form and entirely new subjects. He was the first to picture common people extensively: he managed to express human and spiritual drama of the picture actions and to depict the euphoric emotions of the present figures. Giotto had in addition another remarkable ability. On many places, where he spent some time due to some art orders, he founded a strong painting school, which was able to develop a good independent creation after his leaving. This artist seems to have an incredibly heart-felt relation to people, he knew how to approach them, and with generosity he handed his art over without featuring any form of competition and without jealously hiding his own professional secret. Where are the roots of such human attitudes, and of such strong creative inspiration? Giotto, as is well known, was influenced by Franciscan movement. That was an extraordinarily strong spiritual stream, which stressed once more a heart-felt humanity and uplifted the sovereign value of every human being, even of the poorest and the lowest one, and in thus way it shifted the human civilization evolution forwards. The renaissance philosophers are far less responsible for the European humanism than St. Francis of Assisi.

The distinguishing criterion of the genuine spirituality and the real prophecy is the hope, opening of a new way into the future, based on a positive and graceful view of man. It is the way of life, the way of a living man and his relations. The present time seems to be full of expectations, we urgently need to find a way how to face new totalitarian threats and military fads, how to open a passage to solving chronic hating conflicts, how to get over a conceited arrogance of the world, which in its hands concentrated nearly all economical, political and cultural power. It is entirely clear, that some abstract thought systems or ideas cannot bring solution. The grounds are prepared for a full manifestation of renewing streams, the bearer of which will be people, who in their activities seriously take the living, personal God into account. It is essential to discover ways of brotherhood and reconciliation, the ways of dialogue among worldwide religions and cultures, the new relations among people of different nations, life conditions and status. When I examine examples from the past and a lot of what is present in our culture, I get convinced that art will not keep apart and will bring its essential and not replaceable part.

Tomáš Hanzlík - ENDYMIO /CZ/

Werner Taube /Germany/

Matthias Drude /Německo/

Nová duchovní hudba v Drážďanech 1995 – 2000

Na symposiu „Duchovní hudba na prahu 21. století“, které v roce 1999 uspořádala Vysoká škola pro církevní hudbu Drážďany, se rozproutila kontroverzní diskuse na téma: má dnes duchovní hudba, vedle (nebo dokonce místo) reflexe nezměrného utrpení ve světě, poskytovat útěchu a ochranu? Clemens Kühn se tam ve své přednášce „Duchovní“, „Hudba“, „Duchovní hudba“? K řeči a postoji současné církevní hudby, vyjadřoval kriticky k tomu, že v mnoha současných duchovních dílech chybí pozitivní aspekty – povznesení, útěcha, naděje a víze“. Řada diskutujících namítala, že věrohodný umělecký postoj se nemůže ohraničovat vůči realitě se všemi jejími problémy a negativními stránkami. Kühn se však ohrazoval proti tomu, aby „pouhé odrážení a zpracování reality“ bylo uznáno jako věrohodné, a zobrazení „lepších alternativních světů“ bylo prohlašováno za „naivní snění“. 1 Sdílím Kühnův názor. Duchovní hudba se týká jak člověka a křesťanského života v tomto světě, tak velikosti a milosti Boží. Je na jednu stranu ovlivňována dějinnými změnami a výrazovými prostředky současnosti stejně jako hudba světská. Na druhou stranu má však vůči tomuto světu zkušeností také trošku odstup, neboť svojí intencí má podíl také na věčnosti, na království Božím. Na otázku, je-li rozdíl mezi duchovní a světskou hudbou, bych já osobně odpověděl: není zásadního rozdílu, je ale rozdíl graduální. V posledu totiž každá veliká hudba, i ta světská, zprostředkovává tušení věčnosti; ale duchovní hudba se v mých očích definuje – a teď ponechávám stranou, jestli k ní přistupuje biblický nebo liturgický text – právě napětím mezi svojí horizontalitou a svojí, Bohem ustavenou, nadčasovou platností. Zcela prakticky pak tento názor pro mne znamená, že historický stav hudebního materiálu, kategorie „pokrokovosti“ z hlediska kompozičních technik, je pro mne v duchovní hudbě důležitý jenom podmíněně. Mohu proto při komponování duchovního oratoria nebo moteta k slávě Boží poněkud svobodněji používat drudeovský zvuk a zvukovou tonální řeč, než když komponuji smyčcový kvartet.

Matthias Drude /Germany/

New Spiritual Music in Dresden 1995 – 2000

At the symposium “Spiritual music on the turn of the 21st century” which was held by the Church Music Academy in Dresden started the controversy discussion about this theme: Is the purpose of contemporary spiritual music (when you see the reflexion of suffering in the world) to offer solace and protection? Mr. Clemens Kuhn mentioned in his lecture “spiritual”, “music”, “spiritual music”? “About speech and attitude of contemporary church music”, he criticized the fact that music misses positive aspects – uplift, solace, hope and vision. Many debaters opposed: “Real artistic attitude cannot be limited towards reality with its problems and negative aspects.” However Kuhn opposed that “The simple reflection of making reality” was given as plausible and the representation of “better alternative worlds” could be considered as “naive dreaming”. My opinion is the same. Spiritual music concerns both man and Christian life in this world and greatness and grace of God. On the one hand it is influenced by historical changes and means of expression of the present time as the secular music. On the other hand however it has a little detachment towards this world because with its intention it participates in eternity and the kingdom of God. I would like to answer this question: “What is the difference between spiritual and secular music?” There is not any basic difference but difference gradual. Every great music including secular can give you the feeling of eternity. Spiritual music in my eyes is defined by biblical or liturgical text – tension between its horizontality and God’s timeless existence.

Mari Novotny – Jones

/The School of Museum of Fine Arts Boston – USA/

Max Stern /Israel/

Proti proudu k starověkým pramenům

Současná kultura doslova tloustne adorováním ošklivosti, nechutností a destrukce. Brak se stává symbolem pro naše cítění hodnot a ideálů krásy. Je vzývána Svoboda výrazu, ale lidství se umenšuje. Svoboda výrazu a styl je nezadatelné právo umělců vybrat, odmítnout staré a nové prvky, znovu je oživit do smysluplné syntézy. Je v současném světovém umění místo pro věčné hodnoty? Nebo je to pouze prchavý subjekt zasluhující si kritiku? Svoboda výrazu může být postavena proti dynamice profesionálního světa umění, musí však být prosazována. Hýbatelé současného veřejného citění drží status quo ne méně než filisténi, než náboženské zákony starověku, ale jistě více specializovaně – jejich chutě a názory jsou provázeny rozmary pomíjivé módy, předsudky a osobními zájmy. Avšak co „tradiční“ kolektiv- stádo, které uctívá časné hodnoty? Je „kongregace věrných“ schopna reagovat na nekonvenčně prezentovanou spiritualitu? Nebo je „stará víra“ zotročena fixovanými formami a formulami minulosti? Před vírou v základy dávají přednost rezignaci.

Ke komu mluví individuální osoba? Koho oslovuje – publikum, diváka, společenství? Nedávno jsem dokončil operu nazvanou „Posel Marco Polo“, která se dotýká osobních lidských otázek v životě. Mladý benátský cestovatel hledá před nastoupením své cesty papežské požehnání. Papež mu dává nemožný úkol/misii/. On odpovídá: „ Jestliže víš, že nemohu přinést lidem náboženství, potom jaký je užitek poslat mne do Číny?“ Papež ho učí skryté moudrosti :“ Velká, ušlechtilá myšlenka nesmí zemřít – věci ducha budou trvat navěky. Moudrost je potřebná pro vládu Jeho světa. Avšak krása je nutná pro jeho existenci.“

Mimo hlasitý, ohlušující hluk je svět stále ještě individuálním hlasem, který má moc mluvit od srdce k srdci, z duše k duši.

Max Stern /Israel/

Upstream Towards Ancestral Sources

Contemporary culture has grown fat idolizing the ugly, unfeeling and desolate. The garbage can has become a symbol for our disposable values and ideals. Freak shows are pawed off as popular entertainment. Freedom of expression is invoked but Humanism has been deuced. Against the dynamics of the professional world of art this freedom must be asserted. Freedom of expression and style is the also the artists right to select and reject old and new elements, refashioning them into integral synthesis. Is there a place for eternal values in our this constellation? Or is only the ephemeral, a subject worthy of contemporary attention and critical appraisal? .If the arbiters of public taste hold to a status quo no less philistine than the religious laws of old (but surely more arbitrary and specious guided by whim, fad, prejudice and self-interest) - what of the 'traditional' collective, the flock who hold to time honored ways? Is the 'congregation of the faithful' able to respond to the spiritual in modern terms? Or is the 'old faith' inseparable from the forms and formulas of the past? Whom does the composer address? To whom does the individual speak- audience, spectator, or congregation? Recently I completed an opera, entitled "Messer Marco Polo" which touches upon these questions. Before embarking on his journey to China, the young Venetian, desiring to preach religion to the people, seeks the Pope's blessing. The Pope is not encouraging. Marco responds "But if you know I cannot bring the millions into the fold, if I cannot bring religion to the people, then what's the use of sending me, what's the use of sending me to China?" His response is wisdom beyond wisdom: "A great and noble thought must not die. Things of the spirit will endure forever. Wisdom is needed for the governance of His world. But beauty is needed for its existence." Beyond the many loud voices of the world, which inform all but address none, only the still sense of purpose, commitment and devotion has power to speak from heart to heart, from soul to soul. It is the artists sacred prerogative to give this sense voice.

Peter Tenhaef / Německo/

Náboženství – hudba – číslo

/ výňatek /

Moderní myšlení od raně novověké přírodní vědy a osvícenství je, jakožto pozitivismus, filosofií ohraničeného. To vedlo k zakrnění dimenze nekonečnosti, z níž se dnes stalo desideratum. Umění (podle Kanta) dává do pohybu v principu nekonečnou reflexi. To vedlo v romantismu k míšení umění a náboženství, k „umění-náboženství“, které interpretovalo v tomto smyslu i starší díla, např. církevní hudbu Palestrinovu. Přitom se rozvinulo specifické pojetí hudby jako „nejromantičtějšího ze všech umění“, totiž jako „hudby absolutna“. Můžeme to z historického hlediska považovat za zcestné, nicméně hudba skutečně odedávna dává náboženským textům zpět něco z dimenze nekonečnosti, která jim byla dogmatickými (a tedy omezenými) výrazovými prostředky odňata.

Peter Tenhaef /Germany/

Religion – Music – Number

/ extract /

Modern thinking from the early new-age nature science and Enlightenment is, as positivism, a philosophy of the limited. This is why the infinity dimension got dwarfed and today it has become a desideratum. Art (according to Kant) sets in principle into motion an infinite. In romanticism this led to a mixture of art and religion to art-religious, which in this sense interpreted even older works, e.g. Palestrina's church music. At the same time a specific music conception developed, music as the most romantic of all arts, that is to say as a "music of the absolute". From the historical point of view, we can regard it as devious, nevertheless music since long ago actually gives to the religious texts something back from the infinity dimension, which was through dogmatic (and thus limited) expression means taken away from them.

John Anthony Calabrese /Italy/

Ricardo Descalzo /Spain/

Petr Pokorný /CZ/

Absence jednotného stylu

Vývoj evropské hudby se děl po etapách – od jednoho stylu k druhé-mu. To není nic nového. A také víme, že vždy vedle „novátorů“ existovali ta-koví, kteří přísahali na zákonitosti stylu minulé epochy. Takových příkladů známe z dějin hudby dost. Převládající však byl vždy jen jeden styl. Schubert psal své valčíky a ländlerů ve stejném stylu, za respektování těchž zákonitostí, jako své mše. Bylo to na začátku 20. století, kdy došlo k rozbití této jednoty. Po období secese, po velkých partiturách Mahlerových, Sukových či Strausso-vých, po době velkého a opojného orchestrálního zvuku došlo k rozdělení, které se už nikdy nepodařilo překonat. Na jedné straně druhá vídeňská škola jakoby stále dále domýšlela estetiku secese, až dospěla k dodekafonii, serialis-mu atd. Na straně druhé neoklasicismus přinesl reakci na opojný zvuk secesní-ho orchestru, vracel se k rafinované jednoduchosti, obracel se k předchozím stylům. Vedle toho pronikala do Evropy hudba z jiných světadílů, z jiných kultur. To nebylo poprvé, i klasicismus se inspiroval tureckou janičárskou hudbou, ale plně ji integroval do svého stylu. Mladý Schulhoff psal „dvoji“ hudbu – jazzovou a neoklasickou. I když jistě kořeny tohoto drobení bychom našli v 19. století, tak teprve začátek 20. století opravdu rozbil slohově jednotnou hudební scénu. A rozbil ji tak, že se od té doby už nikdy nesjednotila. Naopak: oddělila se populární hudba, na základě jazzu vznikaly kdejaké styly beatu, rocku atd. Styly, které neumím ani pojmenovat.

Petr Pokorný /CZ/

Consistent style absence

The European music evolution took place by stages – from one style to another. There is nothing new in it. And we also know that always together with innovators there existed even those, who swore on the laws of the previous period style. We know quite a lot of such examples, but only one style was prevailing. Schubert composed his waltzes and ländler in the same style, respecting the uniform regularities as in his masses. It was at the beginning of the 20th century that this consistency was split up. After the Art Nouveau period, after the extensive scores of Mahler, Suk or Strauss, after the time of grand and exciting orchestral sound, a disjoining took place that has never been got over. On the one side the second Viennese school as if kept continuing working out the Art Nouveau aesthetics, so that it got to dodecaphony, serial music etc. On the other side neoclassicism brought a reaction to the exciting sound of the Art Nouveau orchestra and returned to a refined simplicity, to preceding styles. Apart from this even music from other continents, other cultures made its way in Europe. This did not take place for the first time, classicism too drew inspiration from Turkish music, but managed to integrate it into its own style. Young Schulhoff composed two kinds of music – jazzy and neoclassical. Even if we could find some roots of this splitting in the 19th century, it was not till in the 20th century that the uniform music scene was broken, and never has been restored. On the contrary: pop music separated, on the basis of jazz all sorts of new styles arose, be it beat, rock etc. Styles that I cannot even name.

Lenka Foltýnová /CZ/

Galina Ustvol'skaja /Rusko/

“Moje hudba je duchovní, nikoliv náboženská.” říká Galina Ustvol'skaja a dále v osobní korespondenci píše, že počínaje Sonátou č.2 pro klavír z roku 1949, jsou její skladby “přirozeně duchovní. Od roku 1970 dává svým skladbám religiózní podtituly. Po šestileté odmlce - poslední skladbou první tvůrčí etapy byl Duet pro housle a klavír - vzniknou na počátku sedmdesátých let v úseku pěti roků skladby označené jako Kompozice s religiózním podtitulem a nesené silným duchovním nábojem. Sama autorka se ke svým skladbám vyjadřuje následovně: “Moje skladby, a to je pravda, pozbývají religióznosti ve ‘vnějším’ bohoslužebném chápání, ale jsou plny religiózního citu a podle mého názoru by nejlépe zněly v kostele, bez učených vstupních projevů a analýz. V koncertním sále, ve světském prostředí zní má hudba jinak.” Galina Ustvol'skaja nesleduje žádné hudební trendy, ani díla svých profesních kolegů. Její dílo je jedinečné nejen z hlediska esteticko-stylového, ale je krajní ve všech aspektech. V maximálně obsažné, věcné nasycenosti, bohatosti každého motivu, každého zvuku; ve spalujícím emocionálním zanícení, v intelektuálním naplnění a mocném energetickém vyzařování. Originální je i technika využití tradičních hudebních nástrojů a nalezení jejich nových technických, ale především zvukových možností, současné znění nejvyššího i nejnižšího rejstříku, taktak sluchem postižitelného, úderů pěstí a lokty v klavírních partech, laviny klastrů, dynamické kontrasty několika f a několika p, absence taktových čar, zcela specifické užití generálních pauz, neústupný tok pravidelných čtvrtových not - to vše přináší originální řešení formy, ale i nový obsah forem tradičních; v případě tzv. sonát a tzv. symfonií jsou tyto něčím více než “pouhou” hudbou; jejich nejzazší, krajní psychologická věrohodnost narušuje jejich vnímání coby umění. Hudba je ohraničena silnou individualitou, je v jádru a programní, odráží nejkrajnější stupeň sebepoznání. Hudba pronikající ke dnu poznání, obnažující duši až na samotnou její dřev. Je výsledkem samotářství jak muzikantského, tak lidského. Moskevská muzikoložka Světlana Savenkovová píše: “Ustvol'skaja vytvořila v sovětské hudbě v pravdě čistou verzi expresionismu, absolutně svébytného a duchovně nezávislého. V jeho genetické osnově je pocíťován vyřčený počátek, pravdivé vyslovení, skandování, energie, jež je slyšitelná i v tichých částech...”

Lenka Foltýnová /CZ/

Galina Ustvol'skaja /Russia/

“My music is spiritual, not religious.” Says Galina Ustvol'skaja, and continues in her private correspondence, that beginning with the Sonata No. 2 for piano of 1949, all her compositions are “naturally” spiritual. Since 1970 she adds spiritual subtitles to her works. After a break of 6 years – the last work of her first period was the Duet for violin and piano – at the beginning of the 1970ies, the compositions marked as Compositions arose in the course of 5 years with a religious subtitle and bearing a strong spiritual charge. The author herself says the following to her works: “My compositions, and this is true, lose religiousness in the “outer” ritual understanding, but they are full of religious feeling and according to my opinion they would sound best in a church, without sophisticated opening speeches and analyses. In a concert “halls in a secular milieu may music sound in another way”.

Galina Ustvol'skaja observes neither musical trends, nor works by her colleagues. Her work is unique not only from aesthetic-stylish point of view, but it is extraordinary in all aspects. In the maximally comprehensive material fullness, richness of every motif, every sound; in the intensive emotional enthusiasm, in intellectual completeness and powerful energetic radiation. Even the technique of using traditional music instruments is original, and finding their new technical, and above all sound possibilities, simultaneous sounding of the highest and lowest register almost beyond hearing limit, hitting the piano keyboard with the palm and elbow in the piano score, avalanches of clusters, dynamic contrasts of several f and several p, absence of bars, a quite specific use of the pauses general, inflexible flow of regular quarter notes – all this brings not only an original form solution, but a new content of traditional forms; in the case of the so called sonatas and symphonies these are something more than just music; their extreme psychological authenticity interferes with their art perception. The music is demarcated by a strong individuality, it is non-programming in its core, it reflects the extreme degree of self-cognition. The music penetrating to the very bottom of cognition, denuding the soul to its very pith. It is the result of misanthropy, and that both musical, and human.

The Moscow music scientist Světlana Savenkovova writes: “Ustvol'skaja actually formed a pure version of expressionism in the Soviet music, absolutely self-governing and spiritually independent. In its genetic web there can be felt a pronounced beginning, truthful expression, scansion, energy that can be heard even in soft parts...”

Tiziana Pintus /Holland/

Eva Trizuljaková /Slovensko/

Karteziánske gesto pre nové tisícročie

Odkaz René Descarta

Karteziánske gesto je pomenovaním veľkého obratu v dejinách filozofie a týka sa fenomenologickej redukcie, o ktorú sa pričínil filozof René Descartes (1596 – 1650). Tento priekopník v oblasti poznania svojou metodickou skepsou spochybnil všetky dovtedy platné dôkazy, fakty a filozofické pravdy a nahradil ich vetou: Cogito, ergo sum. (Myslím, teda som) Na tejto myšlienke sa pokúsil založiť filozofiu ako vedu, pričom sa dovoľával predpokladu, že človek ako mysliaci subjekt a jeho rozum je jediným kritériom hľadania pravdy, teórie poznania a budovania sveta. Jasné a usporiadané predstavy ľudského rozumu podľa R. D. nemôžu byť klamné. Podstatou myslenia je nemateriálna substancia ľudskej duše. Vďaka tomu sa existencia boha dá pochopiť iba cestou rozjímania a predstáv o jeho pojme. Dôkaz jestvovania vonkajšieho sveta by mal byť spoľahlivou zárukou existencie a pravdivosti boha. Na druhej strane by boh nemal dopustiť, aby človeka k uznaniu sveta viedlo len akési prirodzené nutkanie.

V predstavách R. D. je samo myslenie zárukou podstaty duše. Činnosť tela spočíva len v miestnom pohybe. Zatiaľ čo podstata tela sa vyparuje a stráca sa v priestore, duša pobýva v tele ako v automate. Medzi dušou a telom niet vnútornej jednoty, ich vzťahom sa preto filozof nezaobera. Verí, že duša a telo sa navzájom neovplyvňujú. Duša nezískava pojmy zo zmyslového sveta, zato je nositeľkou vrodenných ideí, ktoré produkuje sama zo seba, pričom vonkajšia skúsenosť iba podnecuje samotný proces myslenia. Tento typ nanajvýš subjektivistických ideí, a kritérium rozumom overených predstáv prežíva, čo dokazuje aj spomenutá výstava. O „vrodennú ideu“ sa opiera nielen množstvo nových filozofických prúdov, právd, poloprávd i omylov, ale aj typ spirituality, ktorá sa práve teraz hlási o slovo v kultúre a v spoločenskom živote. (Premena fikcie na realitu, ságy o mimozemšťanoch, astrológia, horoskopy, veštenie, ezoterika.) To, čo sa týmto gestom otvára je však včerajší rozum a nie obecná možnosť pochopiť zmysel. Podľa gnózy (k tomu pojmu sa ešte vrátim) ide o smer, ktorý považuje dušu a telo za dve rozdielne substancie. Tento dualizmus preniká v rôznych podobách do antropológie, do politiky a okupuje veľkú časť umeleckej scény. Paralelne k tomu treba pripísať aj dualizmus náboženský, ktorý považuje boha a diabla za dva večné princípy v trvalej opozícii.

Karteziánske dedičstvo, ktoré tu môžem predstaviť len v skratke, možno považovať za znovuzrodenie negativity. Duchovnosť, ktorá sa v ňom odráža, vykazuje isté znaky transcencie a metafyzického poriadku. Nemá však – okrem sprostredkovaného a veľmi zjednodušeného pojmu boha – s kresťanskou spiritualitou a náboženským umením takmer nič spoločné. Dá sa hovoriť o diskontinuite a o prechode k inému poriadku (řádu), ktorého jadro má síce rozumový základ, ale prirodzená, nateraz len provizorná istota vrodenných ideí si v mene dualizmu tvrdo žiada rozchod so zmyslami. Znamená to koniec metafyziky i estetiky. Racionalita ega dosiahla vrcholný bod. Každá idea zmyslového pôvodu a každá pravda, ktorú poznávame z pocitov, je vylúčená. Voči pochybnosti o zmysloch nejestvuje nijaká imunita a nijaký imaginatívny či zmyslový význam nemá nádej na záchranu. R. D. uvádza ako príklad snovú skúsenosť. To, čo človek vníma vo sne, je vždy svojím spôsobom iluzorné. V predstavách a ilúziách však môže byť falošným aj všetko iné. Podobne ďaleko od pravdy sú fiktívne obrazy niektorých umelcov, schopných stvoriť extravagantný výtvar, aký svet nikdy predtým nevidel. Napriek tomu však po spomenutej redukcii na akokoľvek vynaliezavom imaginatívnom diele ostáva určitá časť reálnej jednoduchosti v pôvodnej podobe a vždy sa k nej môže prifať niečo, čo zákonu Cogita nepodlieha. V obraze to býva dosť často farba, prípadne základný tvar, v hudbe tón a kompozícia. Táto časť nie je ani zmyslová, ani imaginatívna, lebo vychádza z bezprostredného uchopenia. (Derrida 211) Pred ňou aj filozofia Cogita ostáva stáť. Fenomenologická redukcia takisto nevie vyriešiť problém intersubjektivity a dosahuje tak akurát na pôdu metodického solipsizmu. (Patočka k Husserlovi, 178) Zato však otvára priestor relativizmu a intelektuálnej nepoctivosti.

Eva Trizuljak /Slovak Republic/

Cartezian gesture for the new millennium

René Descartes heritage

Cartesian gesture is a term expressing a great turn in the history of philosophy and concerns phenomenology reduction, which was put into force by the endeavour at it by the philosopher René Descartes (1569 – 1650). This pioneer in the cognition area cast doubt on all the valid evidence, facts and philosophical truths with his sceptic methodology, and replaced them with the sentence: “Cogito, ergo sum” (I think and therefore I exist). He tried to found philosophy as a science on this thought, and at the same time he referred to the premise that man, as a thinking subject with his intellect, is the only criterion of searching for truth, theory of cognition and building up the world. Clear and principled ideas of human intellect cannot be false, according to R.D. The basis of cognition is the non-material substance of human soul. Due to this the existence of God can be only understood through meditations on Him. The proof of existence of the outer world should be a reliable guaranty for the existence and truthfulness of God. On the other hand God should not allow, that only some kind of a natural urge be a reason for adopting existence of the world.

The idea of R.D. is that thinking itself is a guaranty of the essence of soul. Activity of body evaporates and gets wasted in space, the soul dwells in the body as in an automation. There is no inner unity between soul and body and this is why the philosopher does not deal with their relation. He believes that soul and body do not influence each other. Soul does not get concepts from the world of the senses, it is however a bearer of inborn ideas, which it produces from itself, while outer experience only stimulates the very thinking process. This kind of the most subjectivist ideas and the criterion of ideas verified by reason survives even now, and the above-mentioned exhibition makes it evident. The “inborn idea” is supported not only by a number of philosophical streams, truths, half-truths and errors, but even that kind of spirituality, which just now professes its word on culture and social life. (Turning a fiction to reality, sagas about extra-terrestrial civilizations, astrology, esotericism). What this gesture opens is however reason of yesterday and not a common possibility of understanding the sense. According to epistemology (I will return to this term later), it is a movement which regards soul and body as two different substances. This duality in various forms penetrates anthropology, politics, and occupies a major part of art scene. Analogical is also the duality in religion, which regards God and Satan as being two eternal principles in permanent opposition.

The Cartesian legacy, which I only can introduce here in short, may be considered a restored negativity. Spirituality, which reflects in it, bears marks of transcendency and metaphysical order. It has not – apart from a mediated and rather simplified concept of God – with Christian spirituality and religious art nearly anything in common. We may speak about discontinuity and about passing to another order, the core of which has an intellectual base, but a material, just temporal certainty of inborn ideas, claims in the name of duality very hard parting with senses, which means the end of metaphysics and aesthetics.

Rationality of ego has reached its peak. Every idea of the sensual origin and every truth we pick up from our feelings, are excluded. There exists no immunity from even a shadow of doubt about senses, and no imaginary or sensual meaning have any chance of rescue. R.D. gives as an example dream experience. What man perceives in a dream is always illusory in a way. In ideas and illusions even anything else can be false. Similarly fictitious pictures by some artists may be far from the truth, in particular by those, who can create an extravagant work in such a way, as has never been seen before. In spite of that – after the mentioned reduction – in any invented imaginative work there remains a certain part of the real simplicity in an original form and to it always something can be added, what is not liable to the Cogito law. In a painting it often may be a colour or the basic form, in music tone and composition. This part is neither sensual nor imaginary, because it springs from a direct grasp. (Derrida 211) Even the philosophy of the Cogito stops before it. So that phenomenology reduction also does not know how to solve the problem of inter-subjectivity and it just reaches to the field of methodical solipsism (Patočka to Husserl, 178). It opens instead the space to relativism and intellectual dishonesty.

From world and national press

Daniel Kessner

FORFEST IX - An Oasis In the Contemporary Music World

ComposerUSA, Winter 1998-99, Page 5

Forfest a contemporary music festival held this year June 21 to 28 in the small town of Kromeríz in the eastern Czech Republic, stands clearly outside the new music mainstream, both geographically and aesthetically. Kromeriz is located slightly east of Brno, not far from the Slovakian border. It is a good five hours from Prague by tram, and only slightly closer to Vienna. In terms of its relation to the "big names" of the contemporary music establishment, however, it is far more remote than that. Forfest's stated goal is to present new music with a spiritual orientation, either explicit or implicit. While they have included a modest international component for several years now, the festival is dominated by Czech composers and performers, most of whom are unknown outside of their homeland.

The heart and soul of the festival is an organization known as The Artistic Initiative of Kromeríz, which I now know to be a single, extraordinary family. While I assume that specific decisions on invited composers, performers, and repertoire are made jointly, Václav Vaculovic, an accomplished painter-graphic artist is largely responsible for the international communications and publicity, while his wife Zdenka, a tremendously gifted and versatile musician, handles most of the daily musical matters, both aided by their son Peter. During the course of the festival, Václav's paintings and other graphic works were present adding a powerful dimension to the musical events, and he played horn (very well) in one of the chamber concerts. Young Peter performed in several concerts on violin and viola, made digital recordings of all the concerts, and played electric guitar in a rock band during one event. However, the musical star was Zdenka, who introduced each concert with a brief introductory speech, and excelled throughout the week as conductor, violinist, soprano, and composer.

Before describing the events of the festival, however, a few observations about the host city are essential to capturing the mood and spirit of Forfest. Outside of Prague and perhaps Brno, most of the Czech Republic's population lives in small towns. Kromeríz is an absolute jewel. A village of around 8000, its center displays architecture of the 16th through 20th centuries, and nearly every building is perfectly maintained, clean, and colorful. Concerts were given in five different venues: three churches, the Kromeríz Museum, and one outdoor setting. Invited composers and performers stayed at a nearby hotel, and enjoyed meals together at a restaurant next to the museum. Naturally, everything was within comfortable walking distance.

This ninth edition of Forfest included fourteen concert events during its eight days. Dolly and I had been invited to present a flute and piano recital toward the end of the week, and other commitments prevented us from hearing the entire festival. However, I will review highlights of the nine concerts we attended, and summarize the contents of the others.

The festival opened with an exhibition of paintings related to the Psalms, followed by a performance by the Brno Philharmonic Orchestra and Choir of Bohuslav Martnu's Field Mass. The following afternoon's concert (the first event we were able to attend) featured Canticum Novum, a vocal instrumental ensemble also from Brno directed by composer-conductor František Fiala, and the Prague String Trio. Meditation on Kyrie eleison for string trio, by Prague composer Josef Rut, made an especially strong impression, as did Fiala's own setting of Psalm 42. The major work of that evening's concert was the impressive Symfonia da Requiem by Karel Simandl, of Karlovy Vary (Karlsbad), at the western tip of the republic. It was treated to a wonderful performance by the Archbishop's Cappella of Kromeríz, conducted by Zdenka Vaculovic. The program also included Swiss composer Frank Martin's Sonata da chiesa, for viola d'amore and chamber orchestra, and a repeat performance of the aforementioned string trio by Josef Rut.

On Tuesday evening there was a fine recital by Brno violinist Marie Gajdošová and pianist Libuše Nemcová. While all of the works were by Czech composers, the only familiar one to me was the sonata by Josef Suk. However, equally impressive were the fifth and sixth sonatas for unaccompanied violin by Jirí Matys (also from Brno) and violin-piano works by Petr Erben and Zdenek Pololáník.

Wednesday afternoon's concert featured composers from Ostrava, to the north of Kromeríz. To me, the strongest works were by two young women composers. Teresie Martinová's Prière de consecration á la Reine de la paix was the most exploratory work of the program, a challenging and effective extended work for unaccompanied baritone voice, convincingly delivered by Petr Matuszek. Michaela Macurová also conducted a sparkling performance of her own Pater noster for a cappella choir. The program closed with Jan Grossman's Lovely Lava me. The evening concert was the first of three individual composer concerts, this one presenting works by Prague composer Petr Pokorný. The program consisted largely of vocal works, three engaging settings of texts by Josefa Kostohryze, and one based upon a poem by the composer himself.

The program of Thursday afternoon was, as expected, the most outrageous of the week -- a collection of works by student composers from the Brno Conservatory. Typical for its "genre," there were many short works in as many different styles, all together showing both excellent training and a healthy spirit. That evening, the second of the individual composer programs was devoted to instrumental works of Pavel Zemek. Following excellent works for solo clarinet string trio, solo oboe, and string quartet, cellist Jirí Bárta gave a magnificent performance of Zemek's cycle consisting of Sonatas I, II, and III for unaccompanied cello. I found the second of the three particularly compelling.

Two superstars emerged from the Friday afternoon chamber concert, at least from my perspective. Oboist Katerina Fürstová played Benjamin Britten's Six Metamorphoses after Ovid, for solo oboe, better than I have ever heard them played -- recordings included. The most pleasant surprise, however, was that after she had already appeared so many times during the week as violinist and conductor, Zdena Vaculovic sang her own psalm setting for soprano and violin, accompanied by her son Peter. It was a beautiful piece, and very well performed.

From world and national press

Sheila Britton

Daniel Lentz - Music from the Desert

Xebec Sound Arts 9

Vaclav VACULOVIC, director of "Forfest '96", an international festival of contemporary arts in the Czech Republic, invited Lentz to perform "Apologetica" for the opening of the festival in June. Lentz and keyboardist/recording engineer, Brad ELLIS had already recorded the keyboards on a Synclavier system at Meta Music Studios in Los Angeles. Both acoustic and digital percussion were recorded there, as well. Lentz sent copies of the score to members of a string orchestra, The Bishop's Ensemble in the Czech Republic, which their conductor, Zdenka VACULOVICOVA, studied in the months prior to the concert. In the days preceding the performance the Ensemble rehearsed the piece with Vaculovicova, Ellis, and Lentz and recorded the strings in a

medieval cathedral in the village of Kromeriz.

The world premiere performance of "Apologetica" also took place in the cathedral and the richness of music and voices in that space moved Lentz, "I enjoyed the performance in Kromeriz although it was very raw. It was in the moment. The audience was really into it, the performers were really into it, and the space was incredible. It had its own kind of magic." Although the piece was performed with live voices in the Czech Republic the voices won't be recorded until August. "We may use members from the Phoenix Bach Choir but the choir will definitely be done here in the West," says Lentz, who will mix it with engineer Mike COLEMAN at Orangewood Studios in Arizona. Coleman has previously mixed Lentz's "wolfMASS," "b.e. comings," and "Walk Into My Voice" with Harold BUDD. "Apologetica" will be released in late 1996 or early 1997 on New Albion Records.

Lentz is currently doing what he loves best--working on a piece that will premiere in December at Xebec Hall in Kobe, Japan. "What I enjoy most about the process is the writing of the music--the initial impact of an idea that comes into my head and the isolation of writing for weeks or months," he explains. In this piece the text comes from a choka (long poetic form) by the Japanese court poet, YAMANOUE Okura. Lentz has long been drawn to Japanese poetry and actually began working with this particular text in 1990. "In the Japanese language vowels and word endings are very soft and phonetically it's always been very beautiful to me not to have words end with hard sounds," he says. He is writing the piece from the Japanese but also hopes to use the English translation with some phonetic deconstruction. The music was inspired by the rising glissando from the title piece of "Apologetica," "The 15th piece of that set became the spirit of this piece. Now in 'The Temple of Lament' I wanted to explore that further so in the first movement the glissandi is most generally going up and is most like 'Apologetica'." As the text changes, Lentz responds musically, "In the middle movement, which is about young girls and boys, everything is going every which way but making very gorgeous harmony, very sensuous sound, with shimmering textures." For the final movement, which is very dark, the music moves very gradually down and ends at the lowest register.

For "The Temple of Lament," Lentz hopes to have Aki TAKAHASHI playing the major keyboard parts. Although he has never met her, he has fond memories of her brother Yuji. Lentz was on a Leonard Bernstein Fellowship at Tanglewood in 1966 where Gunther SCHULLER was directing new music. He had written a piece in celebration of his daughter's birth, "Love Song for Medeighnia," which was to be played by a harpsichordist from Tanglewood. The harpsichordist said it was impossible to play. Lentz remembers, "I was in the office with Schuller and this harpsichordist, and he is telling us both that the piece is not possible to play. And Yuji walks by and Gunther pulls him into the office and Yuji sits down and literally sight reads the piece on the piano. Neither one of us spoke the other's language but we did a great performance of a very complex, modernist piece."

In the past, Lentz admits he once believed that each piece he wrote had to be different, had to be unique. Now he feels comfortable approaching his music more like a painter. "When a painter makes a show he makes 15 or 20 pieces and exhibits no embarrassment that it's all part of the same idea. Now I realize it's all about style. You've got to show continuity. This idea of glissandi going into these areas of harmony where you get all this dissonance opening up into consonance in harmonies--I could do that for the next 150 years. There's a whole world there I've just begun to explore."

Five years ago Lentz left the cacaphony of Los Angeles in search of a more tranquil place. During those years the peace he sought in the Sonoran Desert was shaken by the deaths of his mother, his father, and his older brother, David. "There's hardly a minute when I'm writing music that I'm not thinking of them," he says. "I'm not always conscious of it, but especially when I'm thinking of my Mom, it gets in there. And because I love them so much there is a sensual thing there, it's not just all darkness."

From his keyboards he can see through glass walls past the creosote and saguaro cactus to the mountains in the distance. It has been a good day of making music. "Everything I did today relates to everything to come and that makes it a good day. I didn't get a lot of minutes down but what I did was done within my own structural parameters that I've set for myself," he says. It seems his time in the desert has found its way into his music, too.

"I wasn't even aware of it when it was happening. It really goes back to all those nights alone in the desert out there at my house," Lentz says. "I don't hear the L.A. freeways anymore, I hear the nothingness of the desert nights."

From world and national press

Jan Grossmann

FORFEST Kromeriz Czech Republic 2002

ComposerUSA, Winter 2002
MusicWorks /Canada/

The international festival of the contemporary music and the plastic arts with the spiritual orientation FORFEST, a member of a prestigious association European Conference of Promoters of New Music, takes place every year during hot days in June in Kromeriz in the Czech Republic.

Kromeriz (Kroměříž) is a town with about 30,000 inhabitants in the middle-east of the republic. This area is historically called Moravia, more specified as Hana. An unknown author named this area as „Terra promissa vulgo sacra Hana“. Kroměříž is famous for its architectural monuments, outstanding archives with many precious manuscripts of musical compositions (J. Gallus, K. Dittersdorf, J. Haydn, W.A. Mozart, P.J. Vejvanovsky, duke Rudolf Jan - a composition corrected by L.v. Beethoven etc.). In this town you can also see paintings from Gothic to Baroque (the most valuable are the originals by Tizian and Van Dyck), baroque cathedrals and beautiful early baroque gardens with a colonnade decorated with 44 sculptures inspired by Greek mythology and history.

Many of these monuments, including the gardens, are the part of the list of the UNESCO world cultural and natural heritage. The renowned festival of contemporary artistic spiritual music, specialized mainly in forms and genres that are not liturgical, is set in this beautiful and pleasant countryside.

This year the festival was incredibly full of actions. The fourth day had six actions, the fifth and sixth day had four actions, during the third and the last day there were three actions. Four times the last action started even two hours before midnight!

In general twelve recitals for soloists or choirs, one full-length chamber opera, one full-length multi-medial project of three authors, three authors' exhibitions, two night film performances, three full-length author's concerts and three author's half-concerts took place. Four lectures were held and one afternoon was devoted to reading literature. On the whole in 102 compositions 40 soloists and 10 ensembles with eight conductors performed.

FORFEST shows more and more Czech and world spiritual music. The plurality of opinions of the world, the plurality of aesthetics, compositional technology and media already became natural phenomenon of FORFEST in previous years. Listeners, mainly the regular ones, perceive this magnificent plurality, crossroads of multicultural, intercultural and a panoramic view of the world, of the questions of belief and of themselves more and more clearly. This year this plurality was enriched by Hebrew spiritual music.

It is very nice to see that the first-rate Czech and world compositions are more often connected with the greatest art of Czech and foreign interpreters and that Czech and Slovak composers are on the level comparable with recognized composers from abroad. In my opinion a problem lies in an inconsistent keeping of spiritual orientation of festival. It is obvious from the dramaturgy of recitals.

Sometimes organizers prefer well-known performers or choirs instead of insisting on festival's orientation. On the other hand, this approach is also beneficial: some of these performances are great musical experiences. In my opinion, the outstanding experience in both artistic and spiritual terms was the performance of the Prague ensemble Musica Gaudeans with the soprano Kristyna Valouskova.

Their interpretation was nearly perfect and program's dramaturgy properly chosen. Especially in the song-cycle "Terezin Songs" and the cantata "Song of Hannah" composed by an important composer from Israel Max Stern, who was present at the festival, I witnessed a really extraordinary event. "Terezin Songs", three songs for soprano and instrumental ensemble, were composed more in an atonal or modal way. They made the listeners enthusiastic with their expressivity, beautiful harmonies, abrupt and sometimes almost miraculous passages and changes. "Song of Hannah", also for soprano and instrumental ensemble, certainly belongs to the world stages. Dramatic expressivity, modern sound of the ensemble as well as of the soprano and, in spite of modernity, beautiful music with ravishing phrases, this all was "Song of Hannah". The ensemble as well as the soprano gave an outstanding performance.

The composition for a choir by the American composer Daniel Kessner "On a Mountain", mainly characterized by richness of the composition's details and wealth of new ideas, was greatly performed by the mixed choir Gaudium Pragense conducted by the composer Lukas Hurnik. This composition has a deep philosophical value. It is based on a simple structure, which is enriched, transformed and complicated by other musical thoughts, shapes and images. By the way, after two years D. Kessner appeared at Forfest also as a performer. He and his wife, a pianist Dolly Kessner, gave a wonderful performance at another concert e.g. "Sonata for flute, violin (in cooperation with Zdenka Vaculovicova) and piano" by Bohuslav Martinu but also Kessner's own compositions, e.g. "Nuances" for bass flute and viola (again Z. Vaculovicova cooperated) or mainly "Stream" for flute, alto flute, bass flute and harpsichord. Here you could hear a wide range of colorful and expressive settings, when the flutes and the harpsichord were changing shaped and slightly rolled melody, metro rhythm and expressions with contrasts not very big, but finely structured. More about changes appeared at the end when the abrupt frullato sforzata were mixed with toccata passages of the solo flute and syncopical harpsichord. The choir Gaudium Pragense performed also other interesting spiritual compositions, e.g. cantata „Svatovojteska hodinka“ (St. Vojtech's Hour) by the choir's conductor Lukas Hurnik and "Prastare obrazy" (Very Old Pictures) which were inspired by Old Testament stories of his father Ilja Hurnik. The other choir, Vox Luvenalis from Brno with an ebullient talented young conductor Jan Ocetek performed in an excellent way "Missa Brevis" by Zdenek Lukas, a composition with a tuneful neo-classic melodic structure, finely refined, favourite by Czech choirs, and a contemplative, maybe almost in Janacek's way composed "Credo" by Jiri Teml. Also some unspiritual compositions obtained great favor.

Above all the multimedia project "Ohne" (The Fires) by the team of authors Ivo Medek- Marketa Dvorakova- Jan Kavan and a chamber opera "Endymio" by Tomas Hanzlik. Both full-length compositions do not belong to spiritual orientation of the festival but they were created as an honor to beauties and history of Kromeriz and their performance was excellent. At another concert for example a composition for a chamber orchestra "Triax" by Ivo Medek or a witty musical work for double bass and piano "Scherzetti cervetti" by Milos Stedron gave a similar impression. This year it was possible to hear at the festival a series of remarkable compositions: by personally presented the English composer David Matthews (especially impressive "Adagio"!) but also by other authors. Names of contemporary Czech and other Central-European composers from this year whose names have not been mentioned yet, like Josef Adamik, Frantisek Emmert, Petr Graham, Jan Grossmann, Jan Hanus, Svatopluk Havelka, Krzysztof Knittel from Poland, Ladislav Kupkovic from the Slovak Republic, Vlastimil Matousek, Jiri Matys, Petr Pokorny, Rudolf Ruzicka, Lubos Sluka, Karel Simandl, Zdenka Vaculovicova (a violinist, violist, composer and also an organizer of FORFEST), Ilja Zeljenka from the Slovak Republic or Pavel Zemek, are surely worth mentioning. To listen to their compositions is possible not only during festivals in the Czech Republic (in the Slovak Republic, Poland), they are also broadcast on the Czech radio station Vltava, specializing in artistic programs. You can also listen to them thanks to CDs, to which unfortunately are not distributed in the USA and their distribution in the Czech Republic is not so common.

The advantage of contemporary classical music in Central-Europe is that it is not yet commercialized. There is not a dilemma: to earn and give up the artistic freedom, or not to earn so much money but to be artistically and spiritually free? For a composer from Central-Europe with Christian belief this question is answered beforehand.

Perhaps that is why some foreign artists, including the American ones, like to return to FORFEST in Kromeriz. Surely it is not due to trivial payment.

But how long can this situation last? How long can organizers keep FORFEST in the world full of aggressive and more and more abject show business by the aesthetic side?

From world and national press

Tereza Havelková

FORFEST 2001

His Voice 2001

Festivals of contemporary music in this country can be counted on the fingers of one hand, and most of them are held in large cities over just a few short days. This makes it all the more surprising that the small Moravian town of Kroměříž hosts a festival which this year took place over a full eight June days, and involved almost twenty concerts!

The festival is, moreover, quite specific in its orientation - which is to contemporary music with a spiritual, religious focus, and is also unusual in presenting music in the context of contemporary visual art. Since today the festival has twelve years of existence behind it and so is one of the patriarchs among our contemporary music festivals, we decided to ask its organisers Zdeňka and Václav Vaculovič for a short recapitulation...

The first FORFEST festival took place shortly after the revolution, in 1990, and initially it was more of a "domestic" festival...

We are not ashamed of our humble beginnings, since underground activities in Eastern Europe in the Eighties had by today's standards an incredibly geographically limited range of communication. Even just within the borders of our small country we knew almost nothing about each other. Recently I was putting my old correspondence in order and found an invitation and programme for an event that is legendary today. It was written on yellow cyclostyle paper. For spreading these innocent, non-political cyclostyles you could get into the kind of trouble that our western colleagues would find hard to imagine... We used to hold a sort of party in our garden and house for a full ten years from 1980 - we used to call them "soirees". They were a kind of foreshadowing of the festival now, although I admit that they were some way off our present well-defined concept. But it should be added that in the twilight of the Eighties this kind of thing was /as we all found out after our "awakening"/ a widespread phenomenon.

What does the title "FORFEST" mean precisely?

It's from the Latin words "FORUM" and "FESTUM" meaning a festival of the public. Our idea was really that in a free society it ought to be interesting to everyone. It was an explosion of enthusiasm that is hard to get across now. After that, the Nineties (right across the world) meant a turning-away from cultural values and a painful sobering-up. Yet art has never been a mass phenomenon - the things of the spirit naturally involve selectivity. And that is all in order. In this sense the FORFEST remains a festival of the public.

What kind of public do you get at the festival? Has attendance at the festival changed in any way from the beginning?

Naturally the public that comes to the festival consists of people interested in contemporary art in general - music and visual art - both professionals and laymen. They come not only from this country but also from abroad, Europe and overseas. Teachers in secondary and university-level schools follow our activities and often come with their students. We are particularly pleased that the festival has found a public among laymen as well. Some of them already come every year, and some of them don't even miss a single concert.

Has the festival managed to attract students from the local conservatories /there are 2 in Kroměříž alone!/, whether as performers or audience?

Over the last maybe five years students of the Kroměříž Church Conservatory in particular have been collaborating with us every year. They are involved in some concerts as performers, and naturally this has meant growing interest in us from their fellow students who would like to be involved in the same way in the future. But it's not an easy matter. Contemporary composers write difficult pieces.

The charm of the FORFEST seems to have something to do with its "family" character, with the same musicians and public constantly returning. This can mean a danger that the festival may begin to stagnate, and its programme will always contain the same old names. How do you cope with this danger?

The concept of the festival as primarily a composer-based event requires performers of a specific kind. The original idea of presenting Czech music against a background of world music has grown into a systematic search for lines of creative development that definitely do not figure among fashionable articles on the international festival scene. To ask composers for specially written premiered programmes to be presented by top performers, or exhibitions for just one occasion, is something that in the Czech Republic requires courage not only on the part of the organisers, but also on the part of performers, composers and artists, and ultimately all interested institutions. A festival has a justified place on the international scene if it brings to it something that has not been there before. I certainly don't want to be bringing coals to Newcastle. Even if they have famous names, musicians who see festivals just as touring stations where they can fit in a piece performed elsewhere don't interest us at all. Obviously, there are not many artists who fulfil such demanding criteria even on the world level, and this means we work on a regular basis with those that fulfil them, and this means deeper continuity and visible good results. It is this approach that creates the "optical illusion" of the festival as family affair, but we feel a family affinity with colleagues from as far away as Paris, London and Los Angeles. The festival figures among world scenes for new music, we get dozens of offers from around the world from Moscow to New York and so we don't feel we are some kind of closed enclave suffering a shortage of information. If we choose something, we have a reason...

Do you already have an idea of what visitors will encounter at the festival next year?

Not just an idea. The provisional programme draft is already ready, but we are planning some surprises that we wouldn't want to reveal in advance. These involve particularly demanding projects, with new use of space /the exterior of the Undercastle Gardens/ and multimedia /Czech-American international co-operation/. As far as famous performers are concerned we shall be inviting the violinist Marat Bisengaliev /with support from the British Council/, and we are planning more appearances by Estonian musicians in collaboration with the Estonian Embassy and the Music Information Centre in Tallin.

Forfest

From world and national press

Radim Bačuvčík

Forfest Put the Emphasis on the Individual Testimony of the Composer

CZECH MUSIC 4/2003 / selection /

Zdenka and Václav Vaculovič are the husband and wife team that has headed the Forfest's organisational committee since the festival's birth fourteen years ago. The future paths that might be taken not just by the Forfest but by contemporary music in general in the future are the subject of this interview. .

Forfest is characterised as a festival of contemporary art with a spiritual focus. But from a certain perspective any kind of artistic work is spiritual, if it springs up from the spirit of the author...How would you define spirituality in art and what are your criteria, from this point of view, for the choice of works for the festival?

You're right. Every creation arising from the spirit can be considered spiritual, but contemporary art is dominated by anything but the spirit. Of course we don't want to play at being referees who "unerringly" separate the wheat from the chaff. To put it a little frivolously, our activities might be better characterised by paraphrasing the famous voice crying in the wilderness "Prepare ye a way for an art that has not yet lost content and meaning." It is in this spirit that we praise and encourage every author who doesn't want to contribute to the general devastation of human values. But back to your question: naturally the problem has many different levels, and that is why we've started a colloquium, which every two years provides space for the opinions and visions of leading musicologists and art historians from this country and abroad. There is no answer to your question that would fit into one paragraph in a magazine...

Many world class composers and performers have been coming to the Forfest for more than a decade. In your view where is contemporary music moving today? In the last decade do you think there have been signs of any general trend, for example to a new wave of minimalism, regional inspirations of a return or tonality? Or has creation become an entirely individualised matter? Would you say that there is a more pronounced spiritual elements in contemporary serious music today than there was a decade ago?

Your questions, which are all very complicated, also contain a ready answer. Yes, although these returns testify to a tenacious search; 21st-century man urgently needs something, lacks something, and his hunger has the proverbial hundred heads. We are evidently the witnesses of a turning point, a period in which the borders of time, space, styles and genres are all breaking down. In the concept behind our festival it is the composer who has the key position. Emphasis on the entirely particular individual personality, truly authentic testimony free of media pressures and tendentious distortions necessarily reveals the spiritual "reverse face" of contemporary art. As far as your last question is concerned, one certainly can't ignore the enormous growth in spiritual themes. Of course, one can ask whether the interest wasn't in fact there before, and hasn't only come to light as a result of the more rapid communications of contemporary globalisation. But you will find hidden or open allusions to the spiritual practically everywhere. And so this hunger for something else will certainly grow....

Waclaw Golonka /Poland/

From world and national press

Lenka Foltýnová

Festival FORFEST - Skok do ticha věčnosti

Harmonie 10/2003 /zkráceno/

(malá rozprava o Mezinárodním festivalu současného umění s duchovním zaměřením s jeho organizátory Zdenkou a Václavem Vaculovičovými) Soudobohudebních akcí většího rozsahu je na našem území poskrovnu. Z těch, co mají už mnohaletou tradici jmenujme alespoň Maraton soudobé hudby v Praze, Expozici Nové hudby v Brně a nedávno vzniklé Ostravské dny Nové hudby. FORFEST - Mezinárodní festival současného umění s duchovním zaměřením je mezi nimi ojedinělým zjevem jak svým zaměřením na duchovní hudbu, tak propojením hudební stránky s výtvarnou. Festival vznikl před čtrnácti lety z podnětu manželů Vaculovičových, neoficiálně existoval již od roku 1980. Najít sponzora a pochopení ze strany města pro soudobé umění a ještě ke všemu duchovně orientované nebylo jistě v začátcích lehké. Zdenka a Václav Vaculovičovi však ve svém úsilí nepovolili a dnes patří FORFEST mezi významné a ojedinělé akce s mezinárodním dosahem na území České republiky, by se mu neprávem nedostává u nás takové publicity, jakou by si zasloužil. Malebná Kroměříž nabízí řadu krásných historických prostor, ve kterých dostává soudobá hudba nový rozměr a město samo i hostitelé festivalu jsou natolik bezprostřední a milí, že stojí zato, „obětovat“ akci týden dovolené a strávit je v prostředí bývalého arcibiskupského města s krásnými zahradami a okolím. Upřímně řečeno si FORFEST nedovedu představit v jiném městě, ale hlavně bez manželů Vaculovičových, kteří svoji kreativitu, duchovní sílu, čistotu, přirozenost a klid přenášejí na všechny zúčastněné. Co je však na festivalu nejzajímavější je jeho orientace na soudobou duchovní tvorbu jak českých, tak světových autorů a to jak hudební, tak výtvarnou. Letošní ročník zahájila Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín a sólisté pod taktovkou Milana Kaňáka. Zazněly díla amerických autorů W. Toutanta, D. Kessnera, Rumuna L. Marinescu a zkrácená verze druhé symfonie „Pašijové“ brněnského skladatele Pavla Zemka, jejíž provedení patřilo k nejsilnějším hudebně-duchovním zážitkům festivalu. Současně s tím byla zahájena výstava prací kalifornských výtvarníků s názvem MIND TRIPS /Výlety ducha – zkoumání vnitřního prostoru / na chropýňském zámku. Mimo to na festivalu vystoupila celá řada renomovaných umělců a komorních souborů – za všechny jmenujme alespoň Prof. Wernera Taubeho/Německo/, který představil originální repertoár převážně německých autorů pro sólové violoncello pianistu Richarda Descalza /překvapil brilantní interpretací nové tvorby ze Španělska/, či britský ansámbl Fibonacci Sequence, který přijel z Londýna spolu se skladatelem Davidem Matthewsem realizovat jeho dílo The Flaying of Marsyas inspirované nejslavnějším Tizianovým obrazem na území České republiky, který je ozdobou kroměřížské obrazárny. Tradičně dává festival prostor mladým skladatelům, letos to byla např. tvorba brněnského Františka Fialy nebo pražské skladatelské sdružení Ensemble CORONA – Tomáš Pálka, Ondřej Štochl, Roman Pallas. Před dvěma lety byla mj. provedena barokně-minimalistická opera Víta Zouhara Coronide. Ze světové hudby vzpomeňme namátkou premiéru oratorní kantáty In the Centre Daniela Kessnera /Los Angeles/ nebo Apologetica pro orchestr a sbor Daniela Lentze /Arizona/.

Jaké je poslání festivalu? Sama v tuto chvíli potvrzujete, že je stále třeba znovu myšlenku festivalu promyšlet. Prezentace českého soudobého umění na pozadí světové tvorby – jak bylo míněno na začátku – se postupem let mění na cosi obecněji širšího. Už to není jen jednoduchá spojnice: my /Češi / a svět. Ostatně svět kolem nás se také rapidně mění. Američan ruského původu se svou havajskou ženou s německými předky přijede na festival představit skladby českého autora, protože je zaujat duchovním světem starých Řeků, na který se řečené dílo odvolává. Skutečné umění za všech dob stálo vždy nad hranicemi času i prostoru – jen je třeba odkrýt kořeny, které nás všechny propojují. Posláním festivalu je tedy rozpomínat se na tisícileté duchovní kořeny současné civilizace. Přestože mně samé se jeví Kroměříž ideálním místem pro pořádání podobné akce, nabízí se otázka, zda se necítíte trochu handicapováni oproti větším městům? Dosud přežívá legrační představa umělce jako věčně potulného / a z toho titulu samozřejmě značně zcestovalého / nomáda, který je všude / nebo naopak nikde / doma. Přiznat, že dotýčný žije v nějakém zcela konkrétním místě, regionu / třeba region Praha 10 / nebo, že se mu tam dokonce líbí je skoro podpásovka. Jestliže globalizace z nás všech zakrátko udělá občany jedné vesnice, proč se přít na které návsi je to lepší? Dál půjde s námi duchovní odkaz skladatelů Studánek a malířů Mlýnů na Otavě.... Jak lze popsat, pokud je to vůbec možné, spiritualitu v umění? Duch je živoucí síla. Tvorba, která sílí lidský život, je spirituální. Z úst některých teoretiků můžeme slyšet občas vágní soudy typu, že umění je vlastně celé duchovní /rozumějte intelektuální/ a spekulace vytěšňující z umění jakýkoliv spirituální rozměr. Je potom smutné sledovat snahy „ozvláštnit“ např. výtvarné umění nějakým „šamanstvím“ - rituálem. Co jiného je to než podvědomá nepřiznaná touha po ztracené spiritualitě? Ke smyslu umění se stále přibližujeme aniž bychom měli nárok něco definitivně jednou pro vždy uchopit. Které významné skladatelské osobnosti se dosud na festivalu prezentovali a kteří interpreti? Byl by to - věřte - dlouhý seznam, který nelze obsáhnout v jednom rozhovoru. Uvedme alespoň některé: skladatelé – Nicolas Zourabichvili / Francie/, John Tavener/Anglie/, Arvo Pärt/Estonsko/, Daniel Lentz,/USA/, Max Stern /Izrael/, Sára Torquati / Itálie/, Matthias Drude /Německo/, Wolfgang Mitterer, Kurt A. Hueber/Rakousko/, Krzysztof Knittel/Polsko/, Roman Berger, Ilja Zelenka/Slovensko/... Na více než 30-ti koncertech se představili současní čeští kompozisté. Z výborných cizích interpretů: angličtí klavíristé – Elena Riu, Andrew Zolinsky, John Lenehan, Z houslistů např.: fenomenální Kazach Marat Bisengaliev, Rakušan Dimitrios Polyzoides, Slovinec Volod'a Balžalorsky, němečtí violoncelisté – Friedrich Gauwerky, Matthias Breutigam, Ital John Antony Calabrese hrající na violu d'Amore, Kytaristé – Rafael Catalá/Španělsko/, Arnoldo Moreno/Venezuela/, William Feasley/USA/, Rakouský varhaník Franz Haselböck a barytonista Guido Ebi, z percussionistů – alespoň dvě ženy : Amy Lyn Barber/USA/, Mutsuko Aizawa/Japonsko/... Kromě koncertů a výstav patří k FORFESTU i kolokvium, pořádané každé dva roky v době festivalu. Podle čeho a jak vybíráte jeho témata a účastníky? Kolokvium vzniklo neseno myšlenkou svolat myslící lidi ke společnému uvažování nad ohroženou spiritualitou, která je dnes – nemylme se – vytlačena z našich životů krok za krokem. Umění bylo po staletí jedním z nepostradatelných rezervoárů duchovního života lidstva. Založením festivalu jsme nezaložili novou církev, tím méně nový směr umění. Upozorňujeme pouze na existující vývojovou linku, která byla v umění zdánlivě přerušena – ale v tvorbě jedinců žije dál. Téma je tedy dané a účastníci přicházejí sami. Nikomu nechceme nic vnucovat, čekáme až se tvar nosného oblouku vyloupne sám.

Jan Vrkoč

FORFEST 2002 - Or Czech contemporary music in the context of an international festival

CZECH MUSIC 4-2002 - /Abbreviated /

FORFEST, the thirteenth annual international festival of contemporary music and art with a spiritual focus took place this year on the 22nd - 30th of June in Kroměříž. FORFEST is an annual festival of contemporary music and art which this year took place for the thirteenth time in Kroměříž, a small and picturesque town in South Moravia. FOR FEST /the name was derived from the English words FOR FESTIVAL / seeks to highlight trends in world and Czech art that contain elements of a new spiritual charge, drawing inspiration from the spiritual roots of European culture or contributing in some different way to the search for new paths. FOR FEST is a member of the European Conference of Promoters of New Music and is registered in the UNESCO Calendar of Cultural Events. It is sought out by artists from abroad and composers write music specially for the festival... Over 13 years in an internationally recognized festival, unique as an event both in the Czech Republic and in Europe, has grown up in Kroměříž. FORFEST takes place under the aegis of the Czech Ministry of Culture, the Archdiocese of Olomouc and with the support of the town of Kroměříž.

Each year the festival programme includes concerts of contemporary music for organ, choirs and chamber ensembles, recitals by top performers / this year e.g. Mutsuko Aizawa, Marat Bisengaliev, Miloslav Jelinek, Kamil Doležal and Hanuš Bartoň, Kristýna Valoušková/, concerts involving composers / František Emmert, Jan Grossmann, Max Stern/, an exhibition of electro-acoustic music /this time pieces by Krzysztof Knittel and Rudolf Růžička/, visual-musical performances /the joint work "Fire" by composers Ivo Medek, Markéta Dvořáková and Jan Kavan, the opera "Endymio" from Tomáš Hanzlík/. Alongside these events there are exhibitions, naturally with musical openings, at which visitors can see the most recent works of leading artists /this year wood carvings by Jan Jemelka, statues and liturgical objects by Otmar Oliva, paintings by Ludmila Jandová and the monumental canvases of Václav Vaculovič/, and music theory lecture cycles /"English Music Today;" "American Premieres;" "Czech Musical Emigration in the 20th Century" etc./, literary programmes and authorial readings... The composer Ivo Medek had an important place in this year's FORFEST programme, and was involved in two concerts. Together with Jan Kavan and Markéta Dvořáková he organised the video-performance "Fires" in the Archbishop's Chateau, and on the following evening the Japanese percussionist Mutsuko Aizawa played some of his pieces.

We encounter the music of the composer Ivo Medek very frequently at FORFEST concerts. He usually brings outstanding performers or whole groups with whom he is working to the FORFEST. A tireless organizer of concerts of contemporary music, he has made great contributions to the cultivation of experimental and avant-garde music and founded or led several specialised ensembles - Art Inkognito, Camerata Brno and others. He has worked for many years with leading interpreters of contemporary music such as Dan Dlouhý /and the DAMA DAMA Ensemble/, Tomáš Ondrůšek, Pavel Šnajdr, Daniel Forró... In 1999 the full-length evening performance "Crossing" /a joint project with the sculptor Jan Šimek/ was presented at the FORFEST. This year it was thanks to an invitation from Ivo Medek that the Japanese musician Mutsuko Aizawa came to Kroměříž, and at her recital she performed two of his pieces: "Migrations" and the very difficult "Triax" - a piece for two percussion soloists accompanied by a chamber orchestra /including a group of woodwind instruments, muted brass and piano/ which is a kind of "concerto" for percussion and orchestra. Tomáš Ondrůšek took the second solo percussion part. The separate placing of the soloists on the left and right edges of the podium meant that the audience could experience a stereo-phonetic effect with all the acoustic advantages and disadvantages of the Diet Hall of the Archbishop's Chateau...

The Fibonacci Ensemble /Great Britain/

Jiří Machalický

Světla - stíny - odlesky

/výňatek z katalogu výstavy 1999/

Světlo hraje ve výtvarném umění od počátků významnou úlohu, která se v každém období, slohu nebo směru proměňuje. Někdy má hlavně výtvarný význam, jindy převažuje duchovní rozměr a symbolika spjatá s dobovou filozofií. Světlo vstoupilo v nové podobě do avantgardního umění meziválečného období.Klasickým i netradičním způsobem se promítlo do fotografie, fotomontáží a objektů, v nichž často hrálo roli umělé světlo, jehož možnosti mnohdy vyjadřovaly velmi převratné a objevné představy. Stačí připomenout například experimenty Zdeňka Pešánka, jehož tvorba daleko předběhla svou dobu a nadlouho zůstala téměř zapomenuta.Na zcela opačném pólu stojí malířské dílo Josefa Šímy, pro nějž měly význam některé rané zážitky, ovlivňující jeho vnímání po celý život. Zapůsobila na něj záře blesku, krajina, jejíž fragmenty vystupují z mlžného oparu, práce na chrámových vitrážích. Světlo prostupuje zvláště hluboce malířovým pozdním dílem, v němž se prolínají dosavadní zkušenosti a prohlubuje se jeho citění a vnímání přírody v její rozmanitosti a vývojové složitosti.Legitimním pokračovatelem Josefa Šímy se nesporně stal Václav Boštík, který se postupně odpoutával od sošného objemového citění počátečního období, až s léty dospěl ke zcela nehmotnému duchovnímu vyjádření přírodních dějů a vztahů a rozumem neuchopitelných kosmických vzdáleností, procesů a nepředstavitelných časových rozdílů.Vzpomínám si, že Jan Sekera o něm řekl, že každý Boštíkův obraz je pro něj modlitbou.Je v něm ztvárněn jeho životní postoj, v němž se spojuje etika s výtvarným citem, racionální stavbou prostoru, dělením plochy a rytmem skladby prvků. Michal Ranný navazuje ve svých přímořských krajinách přístupem k přírodě na projev Josefa Šímy a Václava Boštíka. Své motivy do krajnosti abstrahuje, až zbývá jen jakási jejich esence.V díle Adrieny Šimotové se úloha světla s postupem času prosazuje stále výrazněji. Je však víc spojena s fyzickou stránkou života, s doteky, zraňováním, otisky fragmentů lidského těla. Světelné vztahy jsou určeny citlivě rozmístěnými pigmenty, rozrýváním a prorážením vrstev papíru, jeho křehkým a času podléhajícím povrchem.Daisy Mrázková využívá světla ve všech oblastech své rozmanité tvorby.V kresbě vzniká vždy pod jiným úhlem osvětlení odlišná situace, v níž kavky a struktury nebo nedotčená bílá místa různě působí na oko diváka. Rozzáří se barevné tóny stop rozmývaných pastelek nebo se zvýrazňuje či potlačuje linie, oživuje plocha a prostor.Alena Kučerová se zabývá hlavně grafikou, v níž si zvolila pozoruhodnou techniku perforace, umožňující rozvinout její osobitý projev.Jejím prostřednictvím mohla dosáhnout pevně konstruovaných geometrických tvarů, stylizovaných figurálních kompozic a také ztvárňovat polabskou krajinu, kterou má dokonale prožitou a dokáže ji zachytit v jejích proměnách se zdůrazněním příznačných rysů. Právě světlo hraje velmi důležitou úlohu především v pozdním období, kdy se prohloubil důraz na náladu a atmosféru.Ladislav Čepelák se vyjadřuje různými technikami tisku z hloubky. K jeho nejoblíbenějším patří lept a akvatinta, v nichž se věnuje přírodním tématům.Velký cit pro světelné nuance projevil v předjarních krajinách se zářivými pruhy sněhu a především v pozdních oblohách, v nichž se rozehrála celá škála výrazových poloh od temných mračen k rytmicky řazeným lehkým oblakům. Dílem Jaroslava Šerých prostupuje duchovní světlo, vyjadřující hlubokou víru v křesťanské i lidské hodnoty. Zcela odlišně pracuje se světlem věčný experimentátor Dalibor Chatrný, který při svých akcích využíval zrcadel umístěných v přírodě.S odrazem paprsků počítají také kovové variabilly Radka Kratiny.Se světelnými efekty pracuje ve svých objektech Milan Dobeš.Pavla Aubrechtová se ráda vyjadřuje koláží, v níž v určitém rytmu řadí natrhaný staniol z krabiček od cigaret. Stříbrné papírky, někdy přibarvované zářivými čistými tóny, jsou volně uspořádány s využitím náhody a přitom se utváří vnitřní řád, z něhož se odvíjejí logicky narůstající série.Do zvláštní skupiny se řadí umělci, kteří v projevu užívají působení ohně.Eduard Ovcáček tvoří koláže, v nichž papír propaluje rozžhavenými matricemi písmen.Tak vlastně oheň, který je jednou z forem záření, zanechává stopu a tím se promítá do obrazové plochy.Jan Steklík kreslí cigaretou, čímž vzniká někdy velmi jemná a jindy drsná rytmická struktura.Svatopluk Klimeš rozrušuje plochu papíru bengálským ohněm a při svých performancích užívá svíček plovoucích na vodě, lampiónů nebo rozmanitých druhů žárovek.V tvorbě Romana Kameše se prosazují pigmenty získané v krajině, která je mu blízka a kam často a na dlouhou dobu zajíždí.Jeho projev se stává jakousi rozmluvou s přírodou a klidnou soustředěnou meditací, v níž se překrývají a vzájemně prostupují různé vrstvy barev, křehkých struktur a linií.Někteří umělci pracují se stínem, odrazem a lomením paprsků a vřazují se tak do širokého proudu konceptuálního projevu. Pavel Maur zaznamenává posuny stínu větví stromů, Margita Titlová-Ylovsky kreslila před polovinou osmdesátých let do vlastního stínu. Světlo proniká až fanaticky rýsovanými strukturami Václava Stratíla nebo mnohovrstevnými záznamy Vladimíra Merty.Vnitřní záře vystupuje z grafických listů Jiřího Komatovského, jejichž fantastické tvary se vynořují z hloubky neurčitěho temného prostoru. Se světlem pracuje například sochař Čestmír Suška, malíř Václav Vaculovič, Petr Veselý, Jan Tichý nebo autor vrstvených kreseb Roman Havlík.Světlo je nevyčerpatelné téma, které prochází napříč všemi epochami a ve výtvarném projevu nebo dalších oblastech dosahuje tak rozmanitých podob, že je nelze postihnout jednou poměrně úzce vymezenou výstavou, která nemůže zachytit řadu podstatných historických souvislostí. Její koncepce a výběr autorů by však měly naznačit význam světla v českém současném umění a připravit půdu pro jeho rozsáhlejší a komplexnější zhodnocení, které by měla přinést expozice chystaná v Grafické sbírce Národní galerie v Praze.

Jiří Machalický

Light - Shades - Reflects

/extract from catalogue 1999/

Since the beginning light plays a significant part in creative graphic art, which varies in every era and style.It sometimes bears a creative importance, another time spiritual dimension and symbol linked to the philosophy of the period prevails. In a new form light entered avantgarde art of the era between two wars.In classical and non-traditional way fit broke into photography or montage or into objects, in which often artificial lights played its part,the possibilities of which often expressed revolutionary ideas. Let us only recall experiments of Zdeněk Pešánek whose creative work was far ahead of the times and remained nearly forgotten for a long time.An opposite position occupies the creative work of Josef Šíma, which was inaffected for a long time by some very early experiences. He was impressed by a flash of lightning a landscape the fragments of which step out of hare,work on church Windows.Light particularly penetrates the painter's tater work, which pervade his experience and in which his emotions and nature perceiving are depending The actual continuator of Josef Šíma indisputably became Václav Boštík, who gradually shook off his sculpture cubic feeling in his younger period.Stage by stage be grew to entirely spiritual expression of natural processes and relations and to cosmic distances which reason cannot grasped. to processes and to unimagivable time differences. I recall what Mr. Josef Šíma said about hitu that avary painting of Václav Boštík is for him a prayer Every Boštík is painting reflects his approach to life, in which ethics joins his creative art, his rational construction of space,his distributing of the area and his rhythm of elements composition. Michal Ranný links up in seaside landscapes with the expression of Josef Šíma aríd Václav Boštík through his approach to nature.He extremely abstracts his motifs so that only a certain essence of them remains.In the work of Adriena Šimotová the role of lights is gradually carried out ever increasingly. It is however more linked to the material side of life, to touches,injuring, to imprint of human body fragments.The light relations are determined with delicately placed pigments, with scraping and breaking through paper coatings.Daisy Mrázková utilises light in all areas of her diverse creative art. In her drawing orginates an every new situation thanks to a new angle of light,and lines and structures or just untouched white spots differently affect the eye of a spectator.The light makes shine coloured tones of the traces of moistened crayons or makes more or less clean-sut lines,gives life to area and space.Alena Kučerová is engaged in graphic art and in it she chose a remarkable technique of perforation which enabled to develop her individual expression.Thus she could grasp firmly constructed geometrical forms, stylized figure compositions and also give a true picture of Polabí landscape which she lived through to the full and which she can express in its transformations with accented peculiar features And it is light which plays a very important part above all in her late period when emphasis on mood and atmosphere intensified.Ladislav Čepelák expresses himself through various techniques of print.To his most favoured ones belong etching and aquatint, in which he pursues nature motive, he demonstrated a great artistic flair far light nuances in pre-spring landscapes with brilliant strips of snow and above all in late skies, in which the entire range of expression positions from obscure clouds to rhythmically lined light little clouds. A spiritual light permeates the work of Jaroslav Šerých. It expresses a profound belief in Christian and human values.The ever continuing experimenter Dalibor Chatrný works with light in a quite different way.During his performances he makes use of mirrors situated in the open. Also metal variabilities of Radoslav Kratina take reflects of ray into account.Milan Dobeš, works in his performances with light effects, too.Pavla Aubrechtová likes to express herself through collage. In a certain rhythm she arranges shredded pieces of paper from cigarette boxes. Silver little pieces of paper sometimes coloured with shiny tones,are arranged freely with the use of chance and - at the same time - at continuous work with chance - she creates an inner order,from which logically increasing series derive.Another group is formed by artists who use fire in their activities. Eduard Ovcáček creates collages in which paper is burnt through with the help of red hot matrices of letter. In this way fire which is also one form of light, leaves its trace and thus light is projected into picture area. Jan Steklík paints with a cigarette so that there takes origin sometimes very delicate and another time a rough rhythmic structure.Svatpluk Klimeš affects the paper area with bengal light and during his performances he used candles floating on water surface, further Chinese lanterns or various kinds of bulbs.The work of Roman Kameš is pervaded by pigments gathered in the landscape which is dear to him and which he often and for a long time visits. His expression becomes a certain discussion with nature and a quiet concentrated meditation, in which various layers of colours, delicate structures and lines coincide and one another pervades.Some artists work with shadows, Pavel Maur takes down shifts of branches shadows, Margita Titlová - Ylovsky paints into her own shadow. Light shines through almost fanatically designed drawings of Václav Stratil or through structural designs of Vladimír Marta.The inner light radiates from graphical sheets of Jiří Komatovský, the fantastic shapes of which step out from the depths of an indefinite dark space. Light is used in the works of sculptor Čestmír Suška, painters Václav Vaculovič, Petr Veselý, Jan Tichý or the author of stratified drawings Roman Havlík.Light is an unexhaustible theme which crosses all eras and in fine art and other fields fit reaches such various forms that they are not apprehensible at only one and strictly defined exhibition which cannot grasp a number of essential historical chains of events. I believe that the choice of authors will indicate the importance of light in the Czech contemporary art and that fit will prepare the background for further studies and expositions to this theme not only in our but even in the international stale, too.

Jsou okamžiky v tvorbě – a není jich mnoho – kdy náš
namáhavý pokus je najednou nadnášen lanem shora. Jsou
to nesdělitelné záblesky jara, onen skok do ticha věčnosti, pro
něž stojí za to podnikat vše znovu...

**There exists several moments in creative activities when
our laborious and troublesome trot is suddenly uplifted
through a rope from above. These are incommunicable
gleams of spring, this jump into the silence of eternity,
which is worth launching all a new...**

Members of European Conference of Promoters of New Music

ACDA - Association pour la Creation et la Diffusion Artistique, France, Aspects des Musiques d'Aujourd'hui, France, Aspekte Salzburg, Austria, Association Thélème Contemporaine, France, Associazione Musica Aperta Incontri Europei con la musica, Italy, Avantgarde Tirol, Austria, Budapest Music Center, Hungary, CDMC - Spain, Centerfor New Music (CNM), Kosovo CIDIM - Comitato Nazionale Italiano Musica, Italy, Composers Association of Macedonia - SOCOM, Macedonia, Concorde, Ireland, Contemporary Music Centre Ltd, Ireland, Croatian Composers Society, Croatia, Czech Music Information Centre, Czech Republic, Dartington International Summer School, U.K, Donaueschinger Musiktage, Germany, Ensemble 900, Associazione musicale, Italy, Ensemble für neue musik zurich, Switzerland, Ensemble of the Pro Arte Institute, Russia, EULEC - (European Live Electronic Centre), Germany, European Centre for the Arts Hellerau, Germany, Exposition of New Music, Brno International Music festival, Czech Republic, Federazione CEMAT, Italy, Festival Contrasts, Ukraine, **Festival Forfest Kromeriz, Czech Republic**, Festival Inventionen, Germany, Fundação Calouste Gulbenkian, Portugal, Fundació Area Creació Acústica, A.C.A, Spain, Gaudeamus Foundation, The Netherlands, GRAME, France, GRM - Musical Research Group of NA, France, Handelsbeurs / Noordstar fonds VZW, Belgium, IEMA - Institute for research on Music & Acoustics, Greece, IMEB, Institut International de Musique Electroacoustique / Bourges, France, International Bartok Seminar and Festival, Hungary, Internationales Musikinstitut Darmstadt, Germany, Klangspuren Schwaz, Austria, Laboratory of Contemporary Music, Poland, Latvian Music Information Centre, Latvia, Lithuanian Composers Union, Lithuania, Luxembourg Society for Contemporary Music, Luxembourg, MaerzMusik - Festival für aktuelle Musik, Germany, Mediterranean Music Centre of Lamia, Greece, Melos-Ethos, Slovakia, Miso Music Center, Portugal, Music Center Slovakia, Slovakia, Musica Nova - Helsinki Biennale, Finland, Musik der Jahrhunderte, Germany, Musikhaus Hug, Switzerland, Musikprotokoll im Steirischen Herbst, Austria, Musiques et Recherches, Belgium, MuziekGroep Nederland, The Netherlands, Muzyka Centrum Art Society, Poland, New Music Association Albania, Albania, New Music Festival Arena, Latvia, Nova Musica, France, November Music, The Netherlands, Nuova Consonanza, Italy, Nuova Musica Consonante, Romania, Nuovi Spazi Musicali, Italy, Ny Musikk - Norwegian Section of the SCM, Norway, NYVD International Music Festival, Estonia, Podewil, Germany, Polish Society for Contemporary Music, Poland, Radius, Greece, Rikskonserten, The Swedish Concert Institute, Sweden, SOKOJ - Music Information Centre of Yugoslavia, Yugoslavia, Spaziomusica, Italy, Stichting Nieuwe Muziek Zeeland, The Netherlands, STIM - Swedish Music Information Centre, Sweden, Time of Music, Finland, Ultima Festival, Norway, Union of Bulgarian Composers, Bulgaria, Voix Nouvelles - Fondation Royaumont, France, Warsaw Autumn, Poland, Wien Modern, Austria, de IJsbreker, The Netherlands, Zeit für Neue Musik, Germany.

<http://www.ecpnm.com>

Umělecká iniciativa děkuje za pomoc při realizaci této publikace těmto institucím:

Ministerstvo kultury České republiky

Městský úřad Kroměříž

The realization of this publication was made possible thanks to the support of the following institutions:

Ministry of Culture CZ

Town Office Kroměříž

Contact: The Organization Committee of the Festival

Artistic Initiative – FESTIVAL FORFEST CZECH REPUBLIC Kojetínská 1425,767 01 KROMERIZ

TEL/FAX: +420-573 341 316

Further Informations: European Conference of Promoters of New Music

www.ecpnm.com, www.forfest.cz, www.unesco-ic.cz, www.hisvoice.cz, www.czechmusic.org, www.hudeniurozhledy.scena.cz, www.musica.cz, www.muzikus.cz, www.muzikontakt.muzikus.cz,

www.sdmusic.cz/czmic, www.hudba-kromeriz.cz, www.mesto-kromeriz.cz, www.labyrint.net, www.mfdnes.cz, www.rozhlas.cz/vltava, www.vltava.rozhlas.cz, www.azz.cz, www.nchf.cz,

www.gaudeamus.nl, www.flc.jk.uni-linz.ac.at/ICCM/EHT.html, www.mkcr.cz, www.czech-tv.cz, www.europart.ch, www.opusmusicum.cz, www.music-usa.org/nacusa-la

Sponsors / Medial Partners of Festival

General Sponsor: Ministry of Culture of the Czech Republic

The Festival is organized by the Artistic Initiative Kroměříž under the auspices of Ministry of Culture of the Czech Republic, Czech Commission UNESCO, Archbishopric Olomouc, under the personal auspices of head of District Office in Zlín Mr.František Slavík and with attendance of Town Office Kromeriz, Town Office Chropyne, Regional Office in Zlín, The Archbishop Chateau and Gardens in Kroměříž, Priory and with co-operation of Kroměříž Region Museum, Art Galleries CSUN Los Angeles, North Society in Prague, Music Endowment OSA, The British Council in Prague, Society for Spiritual Music in Prague and with financial support by Ministry of Culture of the Czech Republic and the Czech Music Fund in Prague.

Autoři textů: Pasquale Foresi /Itálie/, Daniel Kessner / USA/, Louise Lewis /USA/, Galina Ustvol'skaja / Rusko/, Sheila BRITTON / Phoenix /, David Matthews / Velká Británie/, Nicholas Law – IBC / Anglie/, Max Stern /Israel/, Matthias Drude / Německo/, Jiří Machalický / Národní galerie Praha/, Tereza Havelková /HIS VOICE Praha/, Jan Grossmann / Ostravská Univerzita/, Lenka Foltýnová / Institut B.Martinů/, Eva Trizuljaková /SR/, Petr Pokorný – Praha, Marek Trizuljak /CZ/Zdenka a Václav Vaculovičovi, Jan Vrkoč

Překlady: Karel Janeček, Ivan Ryšavý, Marek Trizuljak

Dále spolupracovali: Anna Daňková, Petra Haraltová, Vladimír Daněk

Fotografie reprodukci: Marek Mucha

Grafická úprava: Aleš Kouřil /DUNA Graphics, s.r.o./

Tisk: KODIAK print s.r.o.

co-organisers

Co-organizers of festivals

Ministry of Culture CZ, Olomouc Archbishopric, Czech Commission UNESCO, Fine Artist's Union CZ, Czech Fund of Fine Arts, National Gallery in Prague, The National Institut for the Protection and Conservation of Monuments and Sites, Museum of the Capital of Prague, Moravian Galery Brno, Diocesis Museum Brno, Museum of the Kroměříž Region, Typos Gallery Brno, Historical Monuments Institut, GOETHE INSTITUTE PRAGUE, Museum of Modern Art of Warhol family, Association of Fine Artists and Theorists of South East Moravia, School of Applied Arts Uherské Hradiště, Association CORPORA S Pratur, Šternberk Fund International Painting Symposium, OPEN SOCIETY FUND Prague, Czech Music Fund - Festival Partners: Association for Spiritual Music Prague, Association for New Music, Prague Fund, Bohuslav Martinů Fund, Protective Association of Authors, Town Office Kromeriz, Town Office Chropyne, Regional Office in Zlín, Educational Office Kroměříž, District Office Kroměříž, Church Conservatory Kromeriz, Association Q, Apex Change Amsterdam, The Fund for U.S.Artists at International Festivals and Exhibitions, The Rockefeller Foundation, The Pew Charitable Trust, The National Endowment for the Arts, The United States Information Agency, Netherlands Embassy Prague-Koninkrijk der Nederlanden, U.S.Embassy in Prague, The Gaudeamus Foundation, Foundation F.A.Urbaneck, Arts International, British Council, Czech Television, Czech Radio, PBC TELEVISION

Marek Mucha / 1974/

Festivalové okamžiky fotografa Marka Muchy vynikají mimořádným smyslem pro dramatický akcent, obsahovou hloubku a psychologický ponor do vnitřního světa umělců. Nalézáme zde vůli po stavebním řádu i vytříbený cit pro barevné nuance. Pro svoji sugestivní schopnost vystižení atmosféry jsou tyto práce vyhledávané předními hudebními periodiky doma i v zahraničí.

Festival's moments of photographer Marek Mucha excel by extraordinary sense of dramatic accent, the depth of content and psychological immersion into the inner world of artists. We can find here nature order and sophisticated sensibility for colour nuance. These works are often demanded by prominent music magazines in the Czech Republic as well as abroad thanks its suggestive ability to catch the atmosphere.